

TABOR

VSEBINA ŠT. 2

Ustvarimo svoje taborno glasilo
● Med obrazi urednikov ●
O tabornikih, reviji Tabor in drugih
stvareh ● Rojstnodnevna želja:
da bi se čimprej spet lahko objeli

VESTNIK
ZVEZE TABORNIKOV SLOVENIJE

M A J 2 0 2 1

KAZALO

REVIJA TĀBOR

Odgovorna urednica:
Metoda Zalar

Glavna urednica:
Maša Pušnik

Urednica fotografije:
Mariša Ratajec

Urednica ilustracij:
Jovana Đukić

Lektoriranje:
Urša Terčon, Dajana Trifunović

Ožji sodelavci: Ožji sodelavci: Mark Baltič, Darja Čadež, Tomaž Hudomalj, Tilen Jelenc, Anja Kadič, Matej Kelemen, Maja Kramar, Ema Kočevar, Alja Ločičnik, Tina Mervic, Lea Morano, Darja Petrič, Primož Pungartnik, Zala Reberc, Miha Rebol, Anja Slapničar, Iva Štefanija Slosar, Neža Marija Slosar, Rok Šarič, Zala Škrabelj, Zala Šmid, Jasna Vinder, Nik Žnidaršič.

Oblikovanje:
Petra Grmek in Miha Maček (Reakcija d.o.o.)

Grafična priprava:
Igor Bizjak

Oblikovanje naslovnice:
Petra Grmek

Naslov uredništva:
revija.tabor@taborniki.si

Izdajatelj: Zveza tabornikov Slovenije,
Einspielerjeva 6, 1000 Ljubljana

Naklada: 5500

Revija Tabor prejmejo vsi člani Zveze tabornikov Slovenije s poravnano letno članarino. Članarina in prejemanje revije sta vezana na koledarsko leto (januar—december).

Revija je vpisana v razvid medijev Ministrstva za kulturo RS pod zaporedno številko 792.

ISSN 0492-1127

Revijo Tabor sofinancirajo:

DOGAJALO SE JE

4 Aktualne novice iz rodov

SLIŠIM, VIDIM, VODIM

6 Pri nas gre za družine!

EKSPERIMENTALNICA

8 Wood Badge projekt: prenos znanja in izkušenj skozi leta

MEDVEDKI IN ČEBELICE

10 Ustvarimo svoje taborno glasilo

GOZDOVNICI IN GOZDOVNICE

14 Zgradimo svoj vodov kotiček

V DIVJINO

18 Priprava na poletne pohode

STRANI ORGANIZACIJE

22 Taborništvo je sistem vrednot

REPORTAŽA

23 Rojstnodnevna želja: da bi se čimprej spet lahko objeli

INTERVJU

25 Med obrazi urednikov

PISMA BRALCEV

28 Naj vam še jaz nekaj povem ...

PP STRANI

29 Odgovore na svoja vprašanja imamo v sebi

32 TABURI: vikend za prostovoljce!

TABORNIŠKE ZGODBE

33 O tabornikih, reviji Tabor in drugih stvareh

VSEMU BOMO KOS

36 To je moj čas

BREZ MEJA

39 Poročilo seje svetovnega skavtskega komiteja

RAZVEDRILLO

42 Knjigožer in filmoljub

42 Jezikovna drobtin'ca

43 Zapisi iz taborne mlake

44 Strip

46 Rumene strani

V 70 letih se je zvrstilo že 23 urednikov in urednic revije Tabor. Prav vsak izmed njih je pustil svoj pečat med platnicami in vrsticami Tabora.

V rubriki *Intervju* lahko spoznaš nekaj tistih tabornikov, ki so svojo funkcijo urednika ponosno izvrševali v tem in prejšnjem desetletju.

Ali veš, da se je revija Tabor včasih delala čisto zares "na roke"? Da so bili prispevki pripravljani na pisalni stroj ali napisani ročno? Da je takratni tehnični urednik potem vsako stran revije postavil tako, da je na "ogledalo" postavil stolpce iz fotostavnega stroja in vmes prilepil fotografije, ilustracije in mašila?

Več o zgodovini revije Tabor si lahko prebereš v rubriki *Taborniške zgodbe*.

Če slučajno sodiš revijo po platnici ...

Najbrž te je izgled tokratnega Tabora presenetil. V uredništvu revije smo se odločili, da naslovnico revije damo v časovni stroj in jo pošljemo 70 let v preteklost.

Vsebina prve številke revije Tabor, ki je izšla maja 1951, je vsebovala prva navodila za vse, ki so si želeli ustanoviti osnovno taborniško organizacijo v svojem kraju oz. ustanovi. Na prvih nekaj straneh je povzemala gozdovniške in skavtske zakone ter pozivala vse člane takratnega Združenja tabornikov Slovenije, naj jih preučijo in se po njih ravnaajo, hkrati pa razmišljajo o novih zakonih, po katerih naj bi kot novoustanovljena taborniška organizacija živeli prostovoljci in njeni člani.

Tokrat zato nekaj besed namenjam našim načelom in razmišljanju o tem, kaj je tisto, kar nas zares dela tabornike. V taborniških krogih sem velikokrat opazila zanimiv pojav, ko si je npr. posameznik oz. posameznica privoščil/a pivo ali prižgal/a cigareto in si ob tem snel/a rutico. V takih trenutkih se vprašam, če ne bi bilo lažje a) ohraniti rutice okrog vratu in s tem pokazati iskrenosti do samega sebe ali b) narediti obratno od tistega, kar se nam v tem specifičnem trenutku (očitno) ne zdi taborniško. Kar me pripelje do naslednjega razmisleka: kolikokrat se, v manj oprijemljivih situacijah, zavedamo, da ne ravnamo v skladu s taborniškimi vrednotami, pa to vseeno naredimo? Smo kdaj preveč zvesti, prijazni, preveč pripravljeni pomagati, tako da nas na koncu ne ostane nič več – za nas same? Smo kdaj premalo ali preveč pogumni? Premalo ali preveč disciplinirani?

Ta vprašanja ne prihajajo od strica

Baden–Powella, sedečega na oblakih in žugajočega – prihajajo iz moje lastne radovednosti. Verjetno je marsikdo izmed nas (vključno z mano) ob zgornjih vprašanih pomislil na nek specifičen pripetljaj. In vprašanje, ki se mi poraja, je sledeče – kaj lahko zdaj z ugotovljenim počnemo? Mislim, da odgovor vsaj delno leži v tem, da taborniške zakone nehamo jemati kot ideale, ampak jih jemljemo kot povabila in izzive, ki nam pomagajo, da se znamo v težkih situacijah pravilno odločiti; kot smernice, ki nam pomagajo, da (p)ostajamo osebe, s katerimi je nam in drugim lepše sobivati; kot kompas tudi takrat, ko okrog vratu ne nosimo rutice.

Kam bo pa tebe odpeljala pot?

PS.: Kamorkoli te odpelje, vzemi s seboj tokratni izvod revije – naj ti lepša poletne dni in te opominja, da si pomemben del skupnosti, ki že 70 let živi in širi taborniške vrednote.

Maša Pušnik, glavna urednica

Foto: Arhiv ZTS

DOGAJALO SE JE

Marca smo se na iScoutu v zabavnih izzivih pomerili s taborniki s celega sveta.

Tako je izgledalo skupščinovanje na daljavo.

Tako pa izgleda praznovanje 1. maja po taborniško!

Enkrat tabornica, za vedno tabornica.

Dočakali smo ZOT, ki se je letos odvil prek Zooma.

Na ZOT-u se je fino jedlo!

7 dni za okolje smo spremljali tudi v virtualnem okolju.

Rašičani so iz narave odstranjevali stvari, ki vanjo ne sodijo.

O tabornikih se je pisalo tudi v Delu!

Bičkovci med narširanjem v naravo.

Power couple RPG med PP+ druženjem.

Orientacija po Šoštanju v sklopu Taborniške urice.

Pri nas gre za družine!

Besedilo in slikovno gradivo: Tilen Jelenc

Čeprav nas večina lepih spominov veže na taborjenja, zimovanja in ostale večdnevne akcije, se moramo zavedati, da so vodova srečanja zaradi svoje rednosti vsaj enakovredno pomembna pri tem, kako močno bomo vplivali na naše člane. Da bi čim bolj izkoristili ta čas, smo v Kokrškem rodu začeli program načrtovati na drugačen način – v okviru projekta Za družine gre.

Vsak vodnik ob opravljenem vodniškem tečaju postane izvajalec programa, v času svojega vodništva pa mora program, ki ga izvaja, resnici na ljubo tudi načrtovati. Ker pa imamo v naši izobraževalni strukturi tudi načrtovalce programa (načelnike), smo si želeli najti način, kako vodnikom tako pomemben del taborništva, kot so vodova srečanja, pomaga oblikovati načelnik družine ali rodu. Vseeno smo si želeli, da na račun tega sodelovanja vodniki ne bi bili nič manj samostojni in da ne bi prihajalo do odnašanja vodniških riti.

KNJIŽICA VZGOJNIH CILJEV JE UPORABNA REČ

Tako smo prišli na idejo, da bi začeli pri planiranju bolj uporabljati knjižico vzgojnih ciljev po starostnih

vejah. Kljub temu da ta dokument uporablja vsak vodnik vsaj 10 napornih dni na vodniškem tečaju, ga po mojih izkušnjah (brez dogovora) vsi ob prihodu domov zatlačijo v najbolj pajčevinast predal v svoji sobi.

Verjetno gre to na račun tega, da je precej abstrakten in ko je treba zvečer najti pet aktivnosti za jutrišnje vodovo srečanje, vsak raje seže po veččinah in igralnih kartah.

Poleg tega pa smo želeli, da vodniki ne razmišljajo o vsakem vodovem srečanju posebej, ampak da jih med seboj povezujejo, saj bomo z usmerjenim delom veliko bolj učinkoviti, kot če bo vsebina vodovih srečanj odvisna od včerajšnjega večernega navdiha.

ZA DRUŽINE GRE	3-MESEČNI VZGOJNI CILJI			KAJ HOČEMO MI, MULCI	KAJ HOČEM JAZ, VODNIK
	TELESNI RAEVOJ	ČUSTVENI RAEVOJ	DUHOVNI RAEVOJ		
	RAEVOJ RAZGMA	SOCIALNI RAEVOJ	RAEVOJ EMAČAJA		
October Mo Tu We Th Fr Sa Su 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	CILJI:	CILJI:	CILJI:	CILJI:	
	IDEJKE:	IDEJKE:	IDEJKE:	IDEJKE:	
November Mo Tu We Th Fr Sa Su 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30	CILJI:	CILJI:	CILJI:	CILJI:	
	IDEJKE:	IDEJKE:	IDEJKE:	IDEJKE:	
December Mo Tu We Th Fr Sa Su 30 31 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29	CILJI:	CILJI:	CILJI:	CILJI:	VREDNOTENJE
	IDEJKE:	IDEJKE:	IDEJKE:	IDEJKE:	
	IDEJKE:	IDEJKE:	IDEJKE:	IDEJKE:	

* V KRAJŠNJI OBČINI VODOVA PRADANJA, VODOVA, SREČANJE, RODOVA IN KEG ANČIJE

Ugotovili smo, da hočemo vodova srečanja načrtovati kot celoto. Podlaga za to bodo vzgojni cilji, vse skupaj pa bi spremljal načelnik družine. Tako je nastala tale nežno pobarvana razpredelnica, po kateri planira večina naših vodnikov.

NAČRTOVANJE VODOVIH SREČANJ

Najprej si vsak vodnik izbere šest vzgojnih ciljev – enega na področju osebnega razvoja. Ker pa bi bilo v treh mesecih precej težko doseči večino vzgojnih ciljev, si izbrani cilj preoblikuje v manj zahtevnega – predstavljati si mora, da ga bo lahko v približno 14 vodovih srečanjih tudi dosegel (Primer 1). Skupaj z načelnikom teh šest ciljev razdeli v še manjše cilje, ki si jih lahko zastavi za cilje vodovih srečanj (Primer 2). Vse nastale cilje vodnik razporedi med vodovimi srečanja v orodju Za družine gre! v zgornja okna – Cilji. Da pa bodo imela vodova srečanja še vsebino, vodnik zraven doda še programske cilje. Te oblikuje na podlagi interesov članov (nabere jih na vodovem srečanju na čim bolj zanimiv način) in svojih lastnih želja. Poleg že napisanih vzgojnih ciljev doda še programske (Primer 3). Tako so napisani vsi cilji vodovih srečanj, posvetimo pa se še aktivnostim, ki bi te cilje dosegle. Zadnjega dela do zdaj še nismo izvedli, ker se nam vedno mudi na kosilo, če bi imeli dovolj časa, pa bi drug drugemu pomagali z idejami za aktivnosti, ki bi bile primerne za doseganje vzgojnih in programskih ciljev. Tako mora vsak vodnik vodovo srečanje sicer še dokončno splanirati, vseeno pa se ne more zgoditi, da ne bi imel ideje, kaj početi s svojim vodom na katerem koli izmed vodovih srečanj. Nam pa je še bolj pomembno, da je rezultat tega osmišljen vodov program.

UPORABIMO ZNANJE Z VODNIŠKIH TEČAJEV TUDI V PRAKSI

Na vodniških tečajih smo precej dobri v tem, da tečajnike naučimo na podlagi enega cilja načrtovati, pripraviti in izvesti neko aktivnost. Tam jim cilje pomagamo postaviti, oblikovati in popravljati mentorji, ko pa začnejo delovati v rodovih, tega ne počne nihče, zato največkrat nehajo razmišljati o ciljih, kaj šele o tistih vzgojnih.

Ne verjamem, da smo našli najbolj učinkovit način načrtovanja vzgoje na vodovih srečanjih, smo pa zagotovo povečali zavedanje med vodniki, da tudi oni vzgajajo svoje člane. Poleg tega je težko iz glave poznati vseh 72 MČ in 83 GG vzgojnih ciljev, bodo

1

- Ustvari si lastno mnenje o dogajanju v družini in rodu.

2

- Pozna funkcije in nekaj njihovih nalog.
- Pregleda plan dela v svoji družini in ga po svoje izboljša.
- Eno izmed predlaganih izboljšav skupaj izvedemo.

3

- Poznajo vse pomožne smeri neba in njim pripadajoče stopinje.
- Znajo oddajati sporočila v Morseju.
- Izumimo točkovanje za Morilca.

pa tako naši vodniki na leto poznali vsaj 18 ciljev več. In leto na leto – knjižica vzgojnih ciljev! Na koncu lanskega leta smo vodnikom dali prosto izbiro, da se odločijo za planiranje po svoje ali uporabijo Za družine gre. Takrat so se vsi odločili za uporabo orodja. V februarju na *PP meme roastu* pa je nastal tale meme. Upam, da naša praksa še koga spodbudi k nabavi olja v večjih embalažah.

Prenos znanja in izkušenj skozi leta

Z Markom Dolenškom se je pogovarjala Zala Reberc.

Mark Dolenšek je Wood Badge tečaj opravil v letu 2019 in naučeno znanje uporabil pri izvedbi projekta za prenos znanja v svojem rodu. Tečaj mu je z motiviranimi udeleženci, odprtimi mentorji in prostorom za konstanto osmišljanje ter razmislek podal neprecenljivo izkušnjo, preko katere je izboljšal svoje delo in se osebno razvil. V nadaljevanju bomo prebrali več o Markovem projektu.

Woodbadge tečaj je namenjen načrtovalcem dejavnosti. Posveča se vodenju in načrtovanju programa za mlade ter v splošnem vodenju ljudi ali organizacijskih enot, raziskovanju osebnih vrednot, samorefleksiji in iskanju osebnega poslanstva.

POTREBE

V rodu, kjer je bil izveden projekt, so se srečevali s težavami pri dodelitvah funkcij in kvaliteti ter poznavanju opravljanja nalog določenih funkcij. Le te v veliki meri niso bile dodeljene na podlagi interesov posameznikov, temveč so mesta za funkcije zasedali glede na potrebe rodu. Tako posamezniki na funkcijah niso dobro poznali svojih nalog ali vedeli, kako jih ustrezno opravljati, saj v danem okolju ni bilo ustreznega prenosa znanja preteklih izkušenj in motivacije.

NAMEN

Poglavitno je bil namen projekta pripraviti posameznike znotraj rodu, da sami izbirajo funkcije na podlagi svojih interesov in sposobnosti ter predajo svojo izkušnjo dela preko dokumentov, ki vsebujejo smernice in napotke za naslednike funkcij. Obenem je bil pomemben dejavnik vzpostavljanje varnega okolja, kjer lahko posamezniki preko prepozave lastnih zanimanj rastejo in pridobivajo ustrezno znanje. Tako je omogočeno povezovanje med posameznikovimi interesi in potrebami organizacije.

CILJI

Projekt je stremel k identifikaciji nalog v rodu in njihovi razporeditvi k ustreznim funkcijam, preko tega pripraviti posameznike, da lahko te naloge učinkovito opravljajo in se ob tem razvijajo. Projekt je ob opravljanju nalog zahteval zapis dokumentov s smernicami, ki bi se implementirale v letno delo. V končnem je bil konkreten cilj zapis dokumentov, širše pa angažirani posamezniki na funkcijah, primernih njim.

METODA

Zaradi narave projekta sta bili najustreznejši metodi pogovor in debata. Predvsem, ker je bil projekt osredotočen na skupino in posameznike. Poleg tega tudi identifikacija potreb rodu in posameznikov, dodatna izobraževanja ter zapis izkušenj in učenje skozi delo.

IZVEDBA

Prvi korak v izvedbi je bil vrednotenje dela ekipe v predhodnem letu in okvirno še pred tem, da bi prepoznali šibke točke v delovanju rodu. Iz tega je sledila ugotovitev, da se prostor za napredek nahaja predvsem pri kadrovanju in prenosu znanja. Sledil je zapis in raspored nalog določenim funkcijam. Nato so bile funkcije dodeljene posameznikom, ki so bili pripravljene opravljati določene naloge. Ob tem je bil čas posvečen tudi razmisleku o tem, koliko časa lahko posamezniki prispevajo tabornikom, da bi vzpostavili boljše razumevanje pričakovani ekipe do njih in obratno. Prvotni načrt je vseboval izvedbo delavnic za dodatno pridobitev znanja,

endar je epidemija to onemogočila. Nato je sledil zapis opravi funkcij in izkušenj, namenjen drugim, ki se bodo srečevali s tovrstnimi nalogami. Ob vsem tem je bil prisoten stalen trud za vzpostavljanje varnega okolja, kjer je omogočen osebni razvoj.

VREDNOTENJE

Ker projekt pravzaprav še vedno traja, saj vsi dokumenti še niso pripravljene in je poleg tega potrebno njihovo stalno nadgrajevanje in posodabljanje, celostno vrednotenje ni bilo mogoče. Glede doseganega dela je mogoča izboljšava v več smeri. Kot prvo, ni bilo doprinosa znanja izven rodu, pri čemer ne zadostuje znanje posameznikov iz rodu, ampak bi bilo treba pridobiti čim več znanja tudi širše, kar je bil eden od osrednjih ciljev projekta. Poleg tega se je za manj učinkovito izkazalo zapisovanje dokumentov naenkrat po določenem obdobju, namesto sprotnega zapisa naučenega, saj se tako ohrani več konkretnih izkušenj. V splošnem je projekt dosegel izboljšavo dela v rodu in odnosov med posamezniki.

Težaven je bil preobrat od iskanja posameznikov zgolj za zapolnjevanje funkcije proti določanju funkcij na podlagi posameznikovih interesov. V povezavi s tem tudi sporočanje posameznikom, da so sposobni prevzemanja funkcij in odgovornosti, ki bo pomagala pri razvoju in učenju. Počasi so posamezniki našli svoje mesto pri tabornikih, ki ga prej morda niso imeli, postali so osebe, ki imajo v rodu aktivno vlogo.

Foto: Pija Šarko

Ustvarimo svoje taborno glasilo

Besedilo: Maja Kramar in Maša Pušnik, ilustracije: Darja Petrič

To, da taborniki letos praznujemo 70 let, gotovo že veste. Sedemdeseto obletnico praznuje tudi revija Tabor! Skozi tokratni prispevek bomo zato spoznali nastanek revije. Navdihne vas lahko, da v vođu poskusite z izdelavo svojega glasila. Na taborjenju pa lahko izdelate taborno glasilo! Vanj boste lahko shranili dogodivščine, ki vas bodo čez leto spomnile na pestre poletne taborniške dni.

UREDNIKA FOTOGRAFIJE

Raznesejo 6500 številčk revije v nabiralnike tabornikov po vsej Sloveniji.

UREDNIKA ILUSTRACIJ

Skupaj z odgovorno urednico določi temo posameznega izvoda. Pogovorita se tudi, o čem bi lahko govorili posamezni prispevki. S pisci se pogovori o njihovih željah za besedila. Pripravi si načrt. Z njim določi, kdo bo napisal prispevke in koliko bodo dolgi. Ko prejme vsa besedila, ilustracije in fotografije, jih pošlje oblikovalcu. Dokončano revijo nazadnje pošlje v tiskarno.

Izbere naslovnico revije in zadnjo plat. Poišče fotografijo sezone, ki je objavljena v uvodniku. Članke opremi s fotografijami.

OBLIKOVALEC

Z ilustracijami opremijo članke, da so bolj barviti za branje!

LEKTORICA

ODGOVORNA UREDNIKA

Zbirajo ideje za posamezne prispevke. Svoja znanja in raziskovanja oblikujejo v zanimiva besedila.

PISCI BESEDIL

številka 2

Kako nastane revija?

Začnimo na začetku. Za nastanek revije je potrebno usklajeno delo veliko ljudi. Vsak skrbno in natančno opravi svoj del. Rezultat je revija, ki jo vsak izmed vas prejme v svoje nabiralnike.

Lahko ugotovite, kakšno vlogo imajo pri nastanku revije našeti posamezniki? Povežite jih s pravo razlago!

POŠTAR

Določi vsebino ilustracij za posamezne prispevke. Delo razdeli med ilustratorke.

Od piscev prejme besedila. Poskrbi, da so vse velike začetnice, vejice in pike na svojem mestu.

GLAVNA UREDNICA

Je desna roka glavne urednice. Sodeluje pri zbiranju idej za posamezni izvod revije. Z budnim očesom spremlja proces. Če se kaj zalomi, vskoči in pomaga glavni urednici.

TISKAR

Natisne revijo in jo spne v knjižico. Na prvo stran vsakega izvoda se natisne tudi naslov prejemnika. Tudi na tvoji reviji je, kar preveri!

Besedila, ilustracije in fotografije združi v knjižico. Reviji določi obliko: izbere barve naslovov, pisave ... Ko je revija oblikovana, jo pošlje glavni urednici, odgovorni urednici in lektorici v pregled.

ILUSTRATORKE

Če se boste za pisanja glasila odločili kot vod, je smiselno, da prevzameš funkcijo glavnega urednika, saj le ta usmerja procese izdelave revije. Vendar morajo člani vseeno prevzeti odgovornost, da bodo naloge izpolnjevali. Ustvarjanje glasila lahko uporabiš tudi kot orodje za vrednotenje. Vsak dan, ko posvetite čas

pisanju, se lahko pogovarjate, kako se počutijo, kako se jim je določen del programa zdel, kaj bi spremenili ... Glasilo vam lahko kasneje služi tudi kot sredstvo za vrednotenje celotnega tabora, tako z vodom kot tudi vodstvom. Skozi taborjenje lahko intervjuvate različne udeležence in tako pridobite mnenja iz prve roke.

Zavijajte rokave!

Zdaj pa je čas, da zavijate rokave! Skupaj pripravite načrt za taborno glasilo. Na taboru boste raziskovali in zbirali material. Nazadnje boste glasilo doma uredili in ga objavili.

Vaša prva naloga je, da svojemu glasilu poiščete ime! To boste najlažje naredili skupaj, s pogovorom. Pri tem vam bo pomagal/a vodnik/ca.

Morda ste dobili kakšno idejo za ime tabornega glasila že med branjem tega prispevka. V tem primeru jo lahko zapišete oz. narišete na platnico spodnje ilustracije. Platnico lahko tudi pobarvate in drugače okrasite.

Za zbiranje idej lahko uporabiš naslednje metode. Kot skupina se postavite v krog in si **podajate žogo**. Ko posameznik ulovi žogo, pove svojo idejo za ime in žogo poda naprej. Žoga mora leteti čim hitreje! Nekdo mora seveda vse ideje tudi beležiti. Če se vam zatakne, se lahko igrate igro **asociacija**: nekdo v krogu naj pove besedo, ki mu pade na pamet in je povezana z revijo, naslednji po vrsti naj pove besedo, ki mu pade na pamet v navezavi na predhodno izrečeno besedo. Velika verjetnost je, da boste skozi igro prišli do zametka odlične ideje za ime glasila. Podane ideje si skrbno zabeleži. Če so člani voda bolj sramežljivi in se lažje izražajo skozi pisanje, lahko ideje zbirate z metodo **post-it**: vsak član voda na post-it listek napiše idejo (posameznik lahko napiše več idej, le vsaka naj bo na svojem listku). Ko imate nabor idej, izvedite **glasovanje**.

V vodu se pogovorite, kdo kaj rad počne. Je kdo, ki posebej rad fotografira? Ima kdo smisel za pisanje? Morda kdo med vami rad riše?

NASLOVNICA

UREDNIK

IME

PISCI

IME

IME

IME

ILUSTRATORJI

IME

IME

FOTOGRAFI

IME

IME

IME

OBLIKOVALEC

IME

Določite, kdo v vodu bo prevzel katero funkcijo. Piscev, ilustratorjev in fotografov je lahko več. Na ta način si boste enakomerno razporedili delo na taborjenju. Spodnje kvadratke izpolnite s svojimi imeni!

Tako, uredništvo vašega tabornega glasila je zdaj postavljeno. Preden se odpravite na taborjenje, si skupaj pripravite tudi osnutek vsebine. Tako boste med taborjenjem bolj pozorni na dogodke, ki lahko postanejo zanimive risbe ali besedila.

Kaj bi radi na taborjenju raziskovali? S kom bi radi opravili intervju? Vam je kakšna jed na taborjenju še posebej všeč in bi radi v glasilu predstavili recept? Skupaj z vodnikom razmislite, kaj vse bi želeli vključiti v revijo. Naloge dodajte na seznam opravil.

Na taborjenje ne pozabite vzeti tega izvoda revije Tabor. Pomagala vam bo pri snovanju vašega glasila! Bodite opremljeni tudi z beleškami, svinčniki, barvicami in flomastri. Prav pa vam morda pride tudi kakšen daljnogled in seveda fotoaparata. Le tako ne boste izpustili nobenega zanimivega trenutka!

Po končanem taborjenju naj pisci pretipkajo besedila na računalnik. Glavni urednik zbere prispevke in fotografije ter jih nato preda tistemu, ki je zapisan pod funkcijo oblikovalec. Oblikovalec vse skupaj združi v smiselno celoto. Pri tem mu lahko pomaga glavni urednik.

SEZNAM OPRAVIL

☐	_____
☐	_____
☐	_____
☐	_____
☐	_____
☐	_____
☐	_____
☐	_____
☐	_____
☐	_____

Zadnji korak je, da glasilo natisnete! To lahko storite v lokalni papirnici. Zdaj ga morate le še razdeliti med vse taboreče. Lahko ga tudi objavite na spletni strani ali pošljete po elektronskih poštah.

STARŠI

V prvem delu članka se bo vaš otrok seznanil z nastankom revije, ki jo držite v rokah. Za nastanek revije je potrebno sodelovanje kopice tabornikov, v kateri vsak opravlja določeno nalogo. Vabimo vas, da skupaj z otrokom rešite nalogo na prvih dveh straneh in tako spoznate, kaj vse je treba opraviti, da nastane revija.

Zgradimo svoj vodov kotiček

Besedilo: Maja Kramar, ilustracije: Jovana Đukić

Približuje se poletje, čas počitnic in zaključek taborniškega leta – taborjenje. Juhuuu, ga že težko pričakuješ? Ker je bilo to taborniško leto zelo okrnjeno s srečanji v živo, bo potrebno na taborjenjih nadoknaditi. Se strinjaš?

Taborniki svoja znanja in izkušnje, ki jih pridobimo čez leto, preizkusimo na taborjenju, v praksi. Čez leto vozle in vezave vadimo doma in na manjših objektih, na taborjenju pa si lahko vzamemo več časa in jih lahko uporabimo pri pripravi velikih pionirskih objektov. Tega se lahko lotimo kar v svojem vodovem kotičku.

VODOV KOTIČEK

Vodov kotiček je kotiček nekje v gozdu, kjer si ustvarimo svoj "mini" tabor. S pionirskimi objekti si lahko ustvarimo prostor za sedenje, ognjišče, pripravimo lahko peč, ograjo, gugalnico, zgradimo police, uredimo prostor za orodje, pripravimo razsvetljavo ...

Ker pa je potrebno za pripravo pionirskih objektov kar nekaj priprave in opreme, je dobro, da se načrtovanja lotimo že pred taborjenjem. Za pionirske objekte se potrebuje kar nekaj vrvi in sušic, ki se jih mora običajno naročiti vnaprej.

Dobra priprava pionirskega objekta vključuje načrt in maketo.

V spodnji prostor nariši skico objekta, ki si ga na taboru želiš postaviti. Pomisli, kaj je tisto, kar bi ti življenje na taborjenju olajšalo oziroma popestrilo.

"Strukturirano preživljanje prostega časa v naravi je prevladujoči način, s pomočjo katerega mladostniki v pozitivni smeri gradijo svojo osebnost in tako pomagajo graditi boljši svet za vse." (Priročnik Taborniška organizacija, 2016) Zato so taborjenja odlična priložnost, da se mladi izkažejo, preizkušajo svoje meje in se pri tem ogromno naučijo. Ena izmed aktivnosti na taborjenju je tudi gradnja pionirskih objektov, ki našim članom omogoča svobodno igro. Otrokom pomagamo, da skozi načrtovanje in gradnjo objektov sledijo svoji radovednosti in da se skozi delo naučijo o pomenu realizacije lastnih idej.

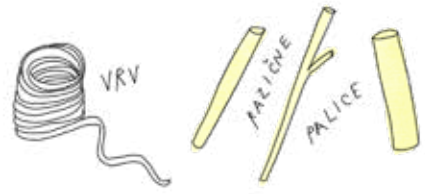
NAVODILA: Da si bomo objekt lažje predstavljali in preverili, če sploh stoji, naredimo tudi maketo. Makete za pionirske objekte je najlažje delati s špageti kot sušicami in z nečim mehkim, kar služi namesto vezi – uporabimo lahko plastelin, das maso, majhne marshmallowe ipd.

Najboljše je, če svoje ideje na vodovem sestanku podelimo z ostalimi člani voda. Skupaj se potem odločimo, katere objekte bomo ustvarili in na kakšen način jih bomo po vodovem kotičku razporedili. Preračunamo pa lahko tudi, koliko sušic in vrvi bomo potrebovali, pri čemer nam lahko pomaga vodnik/vodnica. Ta bo informacijo sporočil/a vodstvu tabora, ki bo tudi poskrbelo, da bo na taborjenje prišlo ustrezno število sušic in vrvi.

PONOVI MO VEZAVE!

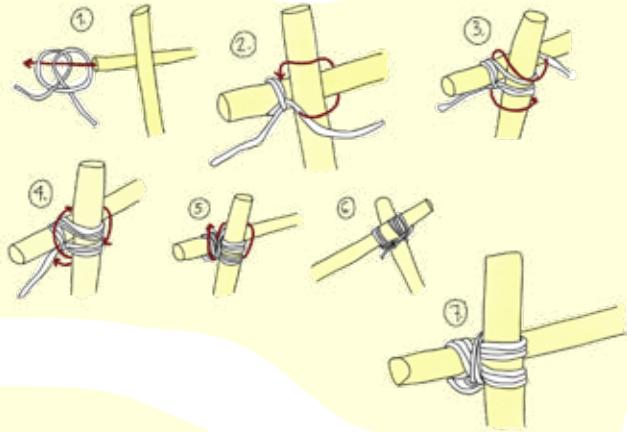
Ker je za postavitev pionirskih objektov zelo pomembno, da znamo dobro narediti vezave, jih na hitro ponovimo.

Pri tem potrebuješ nekaj vrvi in različnih palic.

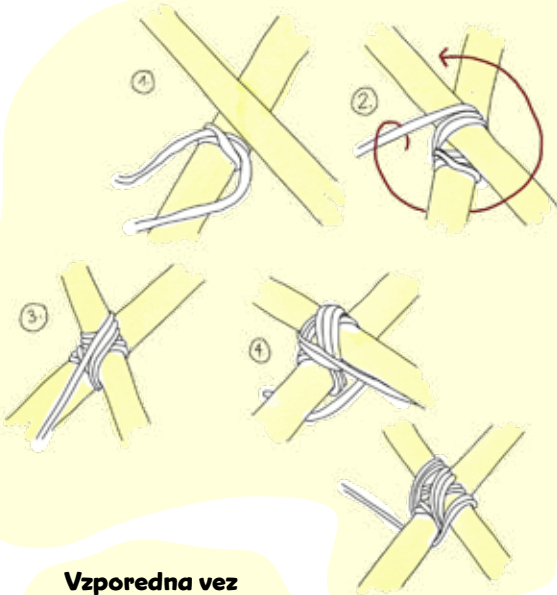
Križna vez

Križne vezi uporabljamo za zavezovanje prečk, ki se križajo pod pravim kotom. Vezavo začnemo z vrznim vozlom na eni izmed prečk, nato pa obe prečki ovijamo v obliki kvadrata. Nadaljujemo z zategovanjem. Idealno je, če se pri križni vezi držimo razmerja 3 : 2 (trikrat ovijemo, dvakrat zategnemo). Zaključimo z ambulantnim vozlom.

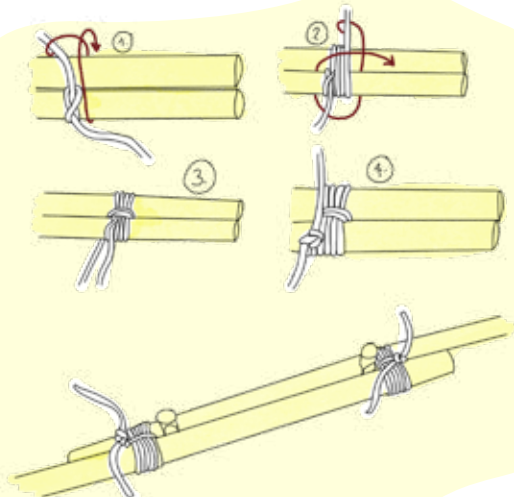
Diagonalna vez

Diagonalne vezi uporabljamo za zavezovanje prečk, ki se križajo pod ostrim kotom (druga na drugo niso pravokotne). Vez začnemo z vrznim vozlom na nosilni prečki, nadaljujemo z ovijanjem prečk najprej po eni, nato pa še po drugi diagonalni. Nadaljujemo z zategovanjem med prečkama in zaključimo z ambulantnim vozlom. Ker se diagonalna vez hitro razrahlja, je dobro, da jo zaključimo z ovoji, ki so sicer značilni za križno vez.

Vzporedna vez

Vzporedne vezi uporabljamo za povezovanje dveh palic, ki ležita druga poleg druge oz. sta si vzporedni. Vez začnemo z vrznim vozlom na eni izmed palic, nadaljujemo pa z ovijanjem vrvi okrog obeh. Vse skupaj učvrstimo z zategovanjem vezave med obema palicama, s prečnimi ovoji, za zaključek pa uporabimo ambulantni voz. Vez ponovimo na obeh koncih stikanja palic, ki ju želimo povezati. Če se vez razrahlja, nam lahko pomaga zagozda, ki jo zabijemo med obe palici.

Ko si uredimo svoj vodov kotiček, se z vodstvom tabora dogovorimo, da si na izbran dan na taborjenju sami skuhamo kosilo ali večerjo.

RECEPTI ZA PRIPRAVO JEDI NA OGNJU IN ŽERJAVICI

Polnjena čebula

Potrebujemo: posodo, žlico, nož, desko, aluminijasto folijo, čebulo, zelenjavo po želji, meso ali tunino, sol, olje in začimbe.

1. Čebulo izdolbemo, da ostaneta zunanji plasti.

2. Zrežemo sestavine na čim manjše koščke in jih z malo olja, soli in začimbami dobro premešamo. Če uporabljamo meso, ga vnaprej termično obdelamo.

3. Žličko napolnimo čebulo.

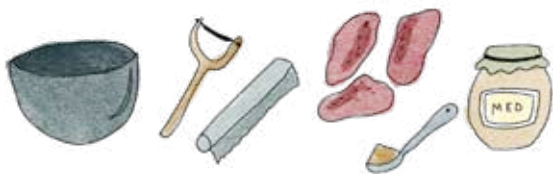

4. Čebulo zavijemo v aluminijasto folijo in postavimo na žerjavico. Priporočeno je, da žerjavica objame paketek s čebulo. Pečemo približno 15 minut.

Sladek krompir z medom in cimetom

Potrebujemo: skledo, žlico, lupilec ali nož, aluminijasto folijo, sladek krompir, žlico medu in žličko cimeta.

1. Krompir olupimo in narežemo na kocke.
2. V skledi krompir dobro natremo z medom, oljem in cimetom.
3. Iz aluminijaste folije naredimo žep in vanj stresemo vsebino sklede.
4. Žepke položimo na žerjavico in pečemo 20 minut. Vmes enkrat obrnemo.

VODNIKI

"Primarno okolje, v katerem izvajamo svoje dejavnosti, je narava. Taborniki otroštvo pustimo otrokom in jim skozi igro ter pestre aktivnosti pomagamo ustvariti dobre temelje za razvoj celovite osebnosti. Mlad človek se razvija v stiku z naravo, sovrstniki in samim seboj." (Priročnik Taborniška organizacija, 2016)

Zato je zelo pomembno, da članom nudimo izzive in prav pionirski objekti so eni izmed njih. Člani jih radi delajo predvsem, če imajo na koncu namen in se jih uporablja. Vodov kotiček je prav s tega vidika super – člani morajo namreč med seboj sodelovati, ko si ustvarjajo svoj mali skrivni kotiček, kjer se lahko sprostijo, uporabljate pa ga lahko tudi za vodove gozdne šole.

Pripravimo se na dolge poletne pohode

Besedilo in fotografije: Matej Kelemen

Bliža se poletje in z njim čas za nove taborniške dogodivščine s prijatelji. Dolgi in topli dnevi so kot nalašč, da jih preživimo v naravi ob dobri taborniški družbi. V zadnji številki revije smo pisali, da za samostojni oddih v naravi ne potrebujemo iti daleč. Tokrat bomo usmerili pozornost v popolnoma nasprotno smer – šli bomo daleč in v družbi.

HAJK, POHODNI TABOR ALI BIVAK?

Na hitro te besede uporabljamo izmenjajoče, ko imamo v mislih aktivnost, pri kateri spakiramo nahrbtnik, malo hodimo, zvečer si postavimo zavetje in prespimo nekje v naravi. To ponovimo še naslednji dan ali dva, potem pa se vrnemo domov ali na tabor. V tem prispevku želim nadgraditi prispevek o večdnevni pohodih iz lanske poletne številke. Tam smo si pogledali, kakšno opremo potrebujete in kako jo spakirati. Tukaj pa želim predstaviti nekaj razlogov, zakaj so lahko daljši pohodi zanimivejši od "tradicionalnih" bivakov in dodati nekaj predlogov za razmislek glede opreme in izvedbe daljših pohodov.

Nasvete za pripravo in planiranje na dolge bivake najdete v poletni številki revije Tabor 2020 v članku Večdnevni bivač.

ZAKAJ DALJŠI POHODI?

Daljši pohodi nas lahko popeljejo do lokacij, kamor drugače ne bi prišli. Tako lahko uživamo v prelepih razgledih ali zanimivih samotnih kotičkih globoko v gozdu. Ko smo skoraj neprestano več dni v naravi, bomo videli in doživeli stvari, ki bi jih drugače spregledali. Skoraj z nomadskim načinom življenja, kjer vse, kar potrebujemo, nosimo s sabo v nahrbtniku, pa se bomo počutili zares svobodno. Gotovo nas pred tako potjo čakajo tudi pomisleki – marsikateri pomislek je dobrodošel, saj nam omogoči, da se na pot primerno pripravimo.

Na orientacijskih tekmovanjih ne morem prehoditi 10 km, kako jih bom na pohodu več kot 15 km?

Dobra fizična pripravljenost je zagotovo ena izmed prednosti za daljši pohod. Vendar pa ne potrebujemo

STARŠI

Mogoče se sliši strašno, da bodo morali otroci nekaj dni živeti skoraj nomadsko življenje, vendar bodo medtem pridobili ogromno dragocenih izkušenj. Morebitni žulji, utrujenost in napor bodo poplačani z doživetji ter zgodbami, ki jih bodo pripovedovali še dolga leta.

biti v vrhunski fizični formi, da se lahko odpravimo na daljši pohod. Na orientacijskih tekmovanjih smo omejeni s časovnico, torej moramo določeno pot prehoditi v določenem času, zato hodimo veliko hitreje in se prej utrudimo. Na dolgem pohodu pa si vzamemo čas. Hodimo lahko počasi, cel dan in si vzamemo redne krajše postanke, da odpočijemo noge. Tako lahko s sprehajalnim tempom v celem dnevu prehodimo 15 km z veliko večjo lahkoto kot na tekmovanjih. Druga razlika pa je ta, da na dolgem pohodu lahko sledimo urejenim potem in se tako ne prebijamo skozi podrast in težke terene, kot je to pogosto na orientacijskih tekmovanjih. Na dolgem pohodu v dobri taborniški družbi pa bo tudi čas hitro minil. Kot pravi stari afriški pregovor: "Če hočeš priti hitro, pojdi sam. Če hočeš priti daleč, pojdi v družbi."

Kje bom pa dobil vodo? Ne morem nositi za 4 dni vode na hrbtu.

Vsekakor ne bomo nosili vode za več dni s sabo, saj je voda dokaj težka. Če bomo nosili naenkrat več kot 2 litra vode, bomo sicer preskrbljeni dlje časa, vendar bo zato nahrbtnik toliko težji. Manjša količina pa pomeni, da bomo morali vodo tekom vsakega dneva

dopolniti. Jaz priporočam, da nosimo s sabo 2 litra naenkrat. Tako bomo čez dan vodo morali dopolniti od 2 do 3-krat. Opremljeni s tem znanjem moramo raziskati, kje ob naši poti je možnost napolniti pitno vodo. Alternativa pa je tudi uporaba filtrov ali drugih pripomočkov za pridobivanje in razkuževanje vode iz narave.

Kako je pa s hrano? A bomo morali nabirati rastline in loviti?

Hrana je, poleg vode, naše gorivo na poti, zato je izjemno pomembna. Hrana, ki jo zaužijemo, mora biti čim bolj kalorična in čim lažja, saj je moramo imeti s sabo dovolj za nekaj dni. Podobno kot pri vodi se lahko tudi pozanimamo, kje in kdaj na naši poti lahko dopolnimo zaloge hrane in s tem zmanjšamo količino, ki jo moramo s sabo nositi naenkrat. Če poznamo divje užitne rastline, si lahko popestrimo naše obroke z njimi. Čez dan se pri hrani poslužujemo različnih prigrizkov, kot so oreščki in energijske ploščice. Za zajtrk in večerjo se dobro najejmo, da obnovimo zaloge energije. Po celem dnevu hoje je dobro, da je hrana zvečer hitro pripravljena in ne potrebujemo

veliko komplicirati. Jaz na dolgih pohodih za zajtrk rad jem musli z oreščki in čokolešnik, ki ju zmešam z vodo. Za večerjo pa kakšen kuskus in tuno ali vnaprej pripravljen dehidriran obrok.

Nahrbtnik bo z vso potrebno opremo zelo težek.

Teža nahrbtnika je vsekakor nekaj, na kar moramo biti pozorni, saj manj kot bomo nosili na ramah, lažje nam bo hoditi. Ne potrebujemo specializirane lahke opreme, ki je navado draga. Pomembno je, da razmislimo o vsaki stvari, ki jo želimo vzeti zraven, ali jo zares potrebujemo. Na poti moramo biti varni, zato so prve tiste stvari, ki nam to omogočajo. Za podrobnejši opis in seznam opreme te vabim, da si prebereš članek v reviji Tabor, ki je izšla poleti 2020. Tukaj bom dodal še samo to, da poskušaj vzeti minimalno količino opreme, s katero se še počutiš varno, da preživiš 3–4 dni v naravi.

UČINKOVITOST NA DALJŠEM POHODU

V tem odstavku bom predstavil nekaj nasvetov ali idej, kako biti bolj učinkovit na daljšem pohodu, in opisal možnost, kako se odpraviti na dolg pohod, ne da bi nosili s sabo težek nahrbtnik. Kakšno opremo bomo vzeli s sabo, je odvisno od tega, kar potrebujemo in

si želimo početi na bivaku. Vsekakor je zaželeno, da nam kos opreme lahko nudi več možnosti uporabe ali pa nam močno olajša neko opravilo.

ŠOTORKA ALI CERADA?

Taborniki smo znani privrženci šotorskih kril. Dajejo nam tisti pristni taborniški občutek bivakiranja. Vendar pa šotorke niso brez pomanjkljivosti. Ker so narejene iz blaga, so težke, sploh če se po kakšni plohi napijejo z vodo. Danes obstajajo novejšje ponjave ali cerade, ki nam nudijo večjo površino pokritosti za enako težo, kar pomeni, da lahko en član nosi cerado velikosti npr. 3 x 4 m, ki jo uporabimo za zavetje, medtem pa drugi člani nosijo drugo skupno opremo in hrano. Tako lahko zmanjšamo skupno težo opreme, ki jo moramo nositi na našem pohodu. Priporočam poliesterke ali najlonske ponjave v nasprotju s ceneniimi polietilenskimi, saj so prve obstojnejše in okolju bolj prijazne, seveda pa najprej uporabite tiste, ki jih že mogoče imate v rodu.

KLINI IN PALICE ZA BIVAK

Kline in palice za bivak lahko izdelamo na mestu bivaka, vendar nam bo to vzelo nekaj časa. Ko smo po celem dnevu hoje že malo utrujeni, pa je to delo lahko zelo neprijetno in pri delu z nožem lahko tudi hitreje pride do nesreče. Nekaj klinov lahko preprosto vzamemo s sabo, lahko tudi izdelane lesene, saj ne bodo dodali veliko teže, vendar pa bodo bistveno olajšali postavitve bivaka. Podobno lahko naredi-

VODNIKI

Dogovorite se, koga v rodu boste obveščali o poteku vašega pohoda. Ta oseba mora poznati vaš načrt in vam lahko priskoči na pomoč, če je kar koli potrebno. Obveščajte tudi starše članov. To lahko storite tudi vsak dan z objavo na spletnih kanalih rodu in tako pokažete še v sliki, kako se imate.

Za lažji in prijetnejši pohod lahko poskrbite za prevoz opreme od bivaka do bivaka. Člani se bodo tako prej navdušili za bivake, na katerih si opremo nosijo sami, ker si bodo želeli novega izziva. Vam bo sicer to vzelo nekoliko več priprave in organizacije, vendar lahko naredi izkušnjo daljših pohodov za začetek veliko enostavnejšo. Poskrbi le, da sebe in članov ne razvadiš preveč.

mo s palicami za bivak. Namesto da palice vsakič naredimo, si lahko čez dan med hojo pomagamo s pohodnimi palicami, ki jih zvečer uporabimo še kot palice za bivak.

GORILNIK ALI OGENJ?

Zvečer sedeti ob ognju, se pogovarjati in kuhati hrano je taborniška stalnica na večini bivakov. Vendar pa je lahko postavljanje ognjišča in nabiranje drv za ogenj kar zahtevno delo, ko smo zvečer utrujeni od celodnevne hoje. Razmislite, da bi hrano raje kuhali na prenosnem gorilniku. Ta bo sicer dodal nekaj teže v nahrbtniku, vendar boste ob prihodu na bivak lahko začeli kuhati praktično takoj. Preden bo hitra večerja skuhana, bo že stal tudi bivak. Ko se boste najedli in se vam bo nekaj energije povrnilo, pa si še vedno lahko pripravite ognjišče in zakurite ogenj, da ob njem uživate v dobri družbi. Vaša izkušnja bo tako samo še boljša, če pa boste preveč utrujeni, se po večerji lahko preprosto odpravite spat. Druge prednosti gorilnika so še večja varnost pred požari v naravi, da ga lahko uporabite tudi ob slabem vremenu ali v krajih, kjer je kurjenje v naravi drugače prepovedano, ter da jutraj ne rabimo pospravljati ognjišča.

PAKIRANJE OPREME

Da bomo med samim pohodom učinkovitejši, moramo vedeti, kje imamo kaj spakirano. Zato moramo že med pakiranjem razmisliti, katere stvari morajo biti bolj dostopne. Na kratko ponovimo osnovna vodila za pakiranje. Opremo, ki se ne sme zmočiti, zavaruj s plastičnimi vrečkami. Opremo, ki je čez dan ne potrebuješ, zloži na dno nahrbtnika; večji in težji predmeti so čim bližje hrbtu in v spodnjem delu

nahrbtnika. Na vrh daj lahke stvari, ki jih boš morda potreboval/a čez dan (pulover, pelerina). V kakšne stranske žepe spakiraj prigrizke in druge predmete, ki jih boš potreboval/a čez dan. Teža mora v nahrbtniku biti čim bolj simetrično porazdeljena, da te med hojo ne bo zanašalo na eno stran. Stvari na zunanost nahrbtnika pritrdi le, če bodo popolnoma fiksne in ne bodo ovirale hoje.

OD BIVAKA DO BIVAKA BREZ VEČINE OPREME

Kot sem že namignil, bom tukaj predstavil, kako si lahko daljše pohode olajšate. Takšna opcija sicer vključuje več priprave, planiranja in usklajevanja, vendar je zelo dobra rešitev, če se želite izogniti nošenju težkega nahrbtnika vsak dan. Angleški izraz za takšno pohodništvo je *slack-packing* in bistvo je v tem, da nam nekdo večino opreme z ene točke prepelje na naslednjo. Tako čez dan nosimo samo vodo, prigrizke in nekaj osebnih predmetov za varnost (prva pomoč, pelerina, sončna krema ...), vso ostalo opremo in hrano, ki jo potrebujemo za prenočevanje, pa nam ob dogovorjenem času nekdo pripelje do bližine lokacije bivaka.

Taborništvo je sistem vrednot

Besedilo: Jasna Vinder, starešina Zveze tabornikov Slovenije, fotografija: Nina Medved

Letos Zveza tabornikov Slovenije praznuje 70 let, v mesecu maju pa obeležujemo tudi 70. obletnico izida prve številke revije Tabor. Z marcem je svoje mesto zasedel nov izvršni odbor ZTS in moja malenkost kot nova starešina ZTS. Načelniki vseh komisij so prvič na tej funkciji in tudi jaz se prvič srečujem s tako odgovorno nalogo. Kljub temu smo podkrepjeni z znanjem in izkušnjami na drugih področjih, predvsem pa imamo podporo svojih predhodnikov, ki so nas vse uvedli in nam zaupali svoje komisije.

Taborništvo za vsakega pomeni nekaj drugega, pa vseeno se vsi najdemo v teh naših vrstah. Večkrat se sprašujem, kaj je naš recept za uspeh? Kaj je tisto, kar nas poganja že 70 let?

Odgovor se verjetno skriva v sistemu vrednot, ki jih tako spretno zavijemo v program za naše člane. To je prijateljstvo, ki ga stkemo s svojimi sotaborniki vseh starosti. To je poštenost, ki je v organizaciji visoko cenjena in poudarjena v prisegi. To sta strpnost in odprtost do različnih družb, kultur in socialnih okolij. To je solidarnost, boj za pravičnost in enake možnosti. To je gojenje lastne duhovnosti in vere z namenom, da mladi postanejo duhovno opolnomočeni. To je demokracija, ko dajemo izkušnjo socialnega življenja. Je tudi svoboda, kjer je posamezniku omogočeno ravnati po lastni volji. To je zdravo življenje, ki naj bi nas spremljalo tudi takrat, ko ne nosimo taborniške rutice. To je trajnostni razvoj in učenje, kako ohraniti naravno ravnovesje. To je ustvarjalnost, ko vsakomur omogočamo narediti nekaj novega, na nov način. In to je prostovoljstvo – usposobljenost in želja posameznika, da pomaga drugemu posamezniku.

Prvi starešina ZTS, ki je izhajal iz vrst Rodu XI. SNOUB, Robert Bobanec, je nekoč rekel takole: "Biti tabornik je v človekovem življenju posebna sreča. Je del tvojega življenja, ki te oblikuje in te pripelje v krog iskrenih prijateljev, takšnih, brez katerih je tvoj svet prazen. In vsi si želimo polnega sveta."

V maju tečejo zadnji dnevi, ko lahko do 1 % svoje dohodnine za 2020 namenite nevladnim organizacijam – in med njimi smo tudi taborniki. Gre za sredstva, ki sicer ostanejo v državnem proračunu, nam pa pomenijo zelo veliko – omogočajo nam, da

prek kakovostnega programa našim članom še naprej zagotavljamo skupnost, ki je hkrati šola za življenje. Prek povezave: <http://bit.do/dohodnina> lahko svoj odstotek donirate lokalnemu taborniškemu društvu ali Zvezi tabornikov Slovenije.

Rojstnodnevna želja: da bi se čimprej spet lahko objeli

Besedilo: Tomaž Hudomalj

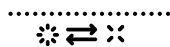
Rojstnodnevne zabave smo pripravljali že na vse mogoče načine. Nazadnje (ob 60-letnici) smo recimo praznovali v Postojnski jami. Ampak tako unikatne zabave, kot je bila letošnja, še ni bilo. In če smo čisto iskreni – upajmo, da je nikoli več ne bo. Pa da ne bo pomote – imeli smo se zelo lepo. Celo presenetljivo zabavno je bilo. Ampak taborniki nismo za pred računalnike. Mi nujno rabimo naravo, objem, stisk roke. In to smo brez dvoma pogrešali pri tokratnem praz(oom)novanju.

Smo pa še enkrat pokazali, da nas nič ne more ustaviti. Nekateri so se (z maskami in skladno z ostalimi predpisi) celo dobili v večjem številu in na koncu poskrbeli za krasen zaključek večera ob kitari. Nekateri so zakurili ognje, kar je bila osnovna ideja praznovanja, če bi lahko potekalo v manj neprijaznih časih. Večina pa je prižgala svečke. Kako zelo prikladno je, da ta hip v Zvezi tabornikov Slovenije aktivno deluje ravno 70 rodov.

"Varno okolje, ki ga zagotavlja taborništvo, nam omogoča delati napake, iz katerih se naučimo biti boljši, bolj izkušeni in bolj pripravljeni na izzive sveta. In to je to, kar je taborništvo v svojem bistvu – šola za življenje."

JASNA VINDER (starešina ZTS)

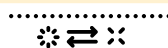
Vsega skupaj to pomeni približno 7000 tabornikov. S tem smo največja mladinska organizacija v Sloveniji. "Nismo veliki samo po številu, ampak tudi po tem, kar delamo," je ob nagovoru na zabavi povedal Rok Pandel, novi načelnik ZTS. "Pripadamo res veliki organizaciji. To nismo samo mi danes, tukaj. To je 70 let ene velike zgodbe." Statistika kaže, da je vsak četrti Slovenec tako ali drugače bil tabornik.

Tokratno druženje na naš dan, na 22. april, je bilo torej drugačno. Potekalo je preko Zooma. A je imelo klasično osnovo: nagovor načelnika in starešine, prižig ognja (oziroma svečk), taborniško himno in potem različne aktivnosti, namenjene vsem starostnim skupinam. Šli smo se tombolo, izdelovali torte, krasili ozadje na Zoomu, nadaljevali zgodbo, preoblačili smo se, fotografirali, risali in obujali taborniške spomine. Nekaj vodov je poskrbelo tudi za izmenjavo videoposnetkov z ostalimi vodi. In kako krasno je bilo, ko smo se na koncu spet vsi zbrali v isti Zoom sobi, poslušali zabavne taborniške dogodivščine in celo skupaj zapeli ob kitari. To je taborništvo. Pa čeprav na daljavo. Ali z besedami starešine ZTS Jasne Vinder: "Taborništvo za vsakega od nas pomeni nekaj drugega. Pa vseeno se vsi najdemo v teh naših vrstah, ko si damo okrog vratu rutico, ko se družimo s prijatelji, sedemo okoli ognja in kakšno zaigramo in ko na tak ali drugačen način ustvarjamo boljši svet."

"Pri tabornikih smo lahko to, kar smo. Ni pomembno, kakšno znamko oblačil nosiš, kakšne hlače imaš, kakšne čevlje. Lahko si preprosto ti. In takšen lahko sodeluješ z vsemi ostalimi, iskrenimi, pristnimi ljudmi."

ROK PANDEL (načelnik ZTS)

Bolj kot vsebina tokratnega praznovanja je pomembno dejstvo, da smo se sploh dobili na kupu in si rekli 'VSE NAJBOLJŠE!'. Lahko bi se skrili za zaveso epidemije in bi vse skupaj odpovedali ali pa prestavili na kasnejši termin. Ampak naš dan je 22. april. Takrat se moramo videti. Takrat si moramo povedati lepe stvari. Takrat se moramo zavedati, del kakšne izjemne skupine ljudi smo. V nadaljevanju leta bomo še proslavljali. Pripravljamo še nekaj dogodkov, s katerimi bomo obeležili 70–letnico. Takrat bo kitara zapela v živo, objeli se bomo, pogledali v oči in morda zaspali pod zvezdami. 22. aprila, ko je naša organizacija praznovala 70 let, pa smo bili skupaj. Del velike, pomembne družine. Srce bije za tabornike!

ALEŠ NAGLIČ (Rod zelene Rogle Zreče, 6 let)

Delavnice in prireditve so mi bile všeč, ker se zmeraj nekaj novega naučiš.

DOMEN LENARČIČ (Rod skalnih taborov Domžale, 12 let)

Na zabavi mi je bilo zelo všeč. Ampak se je končala prehitro, prej, kot je pisalo na spletni strani. Na tomboli sem končal prvi. Na "Ugani kaj" sem pa uganil ravno takrat, ko se je Zoom končal.

VITA ZBAČNIK (Rod Srnjak Logatec, 11 let)

Na 70 ognjev za 70 let sem se zelo zabavala. Zelo všeč mi je bilo v skupini "Lov na zaklad", ker smo malo tekli in se hkrati spoznavali. Da si se lahko predstavil, si poskusil čim hitreje prinesiti spalko, radirko, darilno vrečko ... Najbolj zanimiva stvar, ki sem jo prinesla, je bila radirka. Najhitreje pa sem prinesla rumene nogavice. Presenetilo me je, kako so drugi zelo hitro prinesli brisačo ali spalko.

NIK KOPRIVEC (Rod Louisa Adamiča Grosuplje)

Vse je seveda potekalo preko Zooma, a je bil še vseeno fenomenalno in še vedno občutek, da si pri tabornikih. V spomin sta se mi vtisnila zelo navdihujoča nagovora načelnika in starešine ZTS. Ob devetih zvečer sledilo še spoznavanje za starejše generacije, kjer so bile številne teme in debate in tudi tam sem izvedel veliko novega, kot je na primer razlika med vigradom in dixijem. Tako močno smo se zabavali, da sem močno prekoračil uro za spanje in zaključil šele okoli polnoči. Res sem užival, ampak upam, da bo naslednjič v živo s še kakšno pesmijo in hrenovko na ognju.

Foto: Arhiv RSR Radlje ob Dravi

Med obrazi urednikov

Intervjuje je pripravila Lea Morano.

Leto praznovanja 70. obletnice delovanja Zveze tabornikov Slovenije je s seboj privedlo tudi 70. leto izhajanja revije Tabor. V teh 70 letih se je zvrstilo že 23 nadobudnih urednikov in urednic. Njihova pomembnost se kaže v zbiranju prispevkov primernih za objavo ter sodelovanju z uredniško ekipo in vodstvom organizacije. Prav vsak izmed njih je pustil svoj pečat med platnicami in vrsticami Tabora, v nadaljevanju pa lahko spoznate nekaj tistih tabornikov, ki so svojo funkcijo urednika ponosno izvrševali v tem in prejšnjem desetletju.

MATIJA TONEJC

Rod: Kvedrov rod Ptuj

Obdobje urednikovanja: 1999–2003

Kar te je spodbudilo k prevzemu funkcije urednika:

Prepričal me je Malus (Miha Logar), ko so iskali novega urednika.

Najljubša rubrika revije Tabor: Reportaže vseh vrst.

Največji uredniški izziv: Vzpodbuditi čim več rodov, da pošljejo utrinke taborniških akcij in dogodkov.

Najbolj nora taborniška ideja: Da bi na taborjenju ukradli zastavo sosednjega rodu, pa si nismo upali.

Kar te pri tabornikih najbolj osrečuje: Stik z naravo in pustolovščine na pohodih.

Nasvet prihodnjim urednikom: Ohraniti tiskano izdajo revije Tabor.

ALEŠ CIPOT

Rod: RVV Murska Sobota

Obdobje urednikovanja: 2004–2012

Kar te je spodbudilo k prevzemu funkcije urednika: Veselje do uredniškega in novinarskega dela ter iskrena želja, da končno spet vsak mesec z veliko nestrpnostjo pričakam poštarja, ko mi dostavi svežo številko revije.

Najljubša rubrika revije Tabor: Tabor na obisku.

Največji uredniški izziv: Obrniti trend "kakovostnega" padanja revije Tabor, preden sem prevzel mesto urednika revije in jo – skupaj z ekipo sodelavcev – posodobiti v vsebinskem in oblikovnem smislu, kar nam je izvrstno uspelo.

Najbolj nora taborniška ideja: Da bi v mestu Murska Sobota spet obudili razcvet taborništva.

Kar te pri tabornikih najbolj osrečuje: Že vrsto let nisem aktiven tabornik. Ko sem še bil, me je pri tabornikih osrečevalo praktično vse, kar smo delali, za kar smo živeli, kar smo načrtovali in prenašali na mlade – in vse je bilo povezano z naravo.

Nasvet prihodnjim urednikom: Verjeti v svojo vizijo in "oborožiti" se z ekipo motiviranih sodelavcev.

MIHA BEJEK

Rod: RMV Portorož

Obdobje urednikovanja: 2012–2014

Kar te je spodbudilo k prevzemu funkcije urednika:

Kot novinar po poklicu sem želel osvežiti podobo in poleg vsebin za vse starostne skupine vpeljati sistematično poročanje o dogajanju v rodovih po vsej Sloveniji, sicer sem pa pred prevzemom mesta glavnega urednika že 6 let delal kot lektor in pomočnik urednika Aleša Cipota.

Najljubša rubrika revije Tabor: Ne morem izbrati, saj ima vsaka rubrika svojo privlačnost in lepoto, tako kot v taborništvu in življenju nasploh je bogastvo prav v raznolikosti.

Največji uredniški izziv: Dobiti čim bolj celovito sliko taborniških dejavnosti v zadnjem mesecu (dopisovanje z rodovi, prebiranje vseh spletnih strani in družbenih omrežij).

Najbolj nora taborniška ideja: Veslanje po Piranskem zalivu s kanujem iz leskovih vej in šotork.

Kar te pri tabornikih najbolj osrečuje: Takojšen občutek v družbi tabornikov, da so ljudje dobri in da obstaja (možnost za) boljši svet.

Nasvet prihodnjim urednikom: Naj revija Tabor ostane kronist taborniškega dogajanja tako na lokalni kot zvezni ravni, in ne zgolj (še en) priročnik z nasveti za delo.

NINA MEDVED

Rod: XI. SNOUB Miloša Zidanška Maribor

Obdobje urednikovanja: 2015–2017

Kar te je spodbudilo k prevzemu funkcije urednika:

Z revijo sem živila skoraj vse od začetka prstovoljstva pri tabornikih in postopoma sem bila vse bolj poglobljeno zvezana z njenimi avtorji in vsebinami. Tako sem vabilo urednika Mihe Bejeka dojemala kot izjemno čast, saj sem vodenje revije lahko prevzela v 60. letu njenega delovanja. Ponosna sem, da sem ji podarila več kot deset let svojega taborništva.

Najljubša rubrika revije Tabor: Knjigožer in Filmoljub.

Največji uredniški izziv: Spletni Tabor kot dopolnitev in razvoj vsebin fizične izdaje v duhu hitrega časa, v katerem živimo, in digitalizacija vseh vsebin, ki jih je revija ustvarila do tedaj.

Najbolj nora taborniška ideja: Da bi digitalizirali, arhivirali in indeksirali desetletja revije Tabor na tisočih straneh, nekaterih tako prhkkih, da bi jih bil izziv že presneti v digitalno obliko, ne da bi pregib revije popustil in osvobodil listov, s tem pa trajno ohraniti vso taborniško znanje in našo zgodovino. Kje so šele neskončne ure za indeksacijo vseh vsebin s programom in po sistemu ključnih besed, ki smo ju razvili sami in kakršne sicer uporabljajo uredništva velikih medijev in knjižničarski sistemi.

Kar te pri tabornikih najbolj osrečuje: Zavest, da resnično gradimo nekaj pomembnega in trajnega, kar prinaša v svet mlad duh, skupnost, sodelovanje, skrb za okolje in ljudi, s katerimi sobivamo.

Nasvet prihodnjim urednikom: Sledite tabornškemu srcu in pišite za svoje taborniške prijatelje, zase, ko ste bili mlajši, za svoje člane, za svoja vodstva. Urednik Tabora je skriti najboljši prijatelj vseh slovenskih tabornikov in tabornic.

SUZANA PODVINŠEK

Rod: RPG Šoštanj

Obdobje urednikovanja: 2018–2019

Kar te je spodbudilo k prevzemu funkcije urednika: Spodbudila me je moja predhodnica Nina, ki je verjela vame in v moje znanje. Po mojem oklevanju in premlevanju sem funkcijo sprejela predvsem zaradi izziva, ki mi ga je to predstavljalo in želje po tem, da razvijam svoje znanje.

Najljubša rubrika revije Tabor: V času urednikovanja je vsaka od rubrik imela svoje sporočilo, zaradi katerega mi je bila blizu. Pogosto sem prebirala rubriko Igra in pri tem dobila ideje za svoj vod, Astronomijo in Vihar v glavi. V prenovljeni reviji me navdušujejo strani za najmlajše predvsem zaradi domiselno postavljenih strani in ilustracij.

Največji uredniški izziv: Zagotovo mi je največji izziv predstavljal sam prevzem funkcije in želja, da se ohranja nivo revije.

Najbolj nora taborniška ideja: Ali pri tabornikih kakšna ideja ni nora? Predvsem vse ideje o pohajkovanjih, za katere bo nekoč zagotovo čas.

Kar te pri tabornikih najbolj osrečuje: Pri tabornikih si lahko to, kar si, delaš tisto, kar te veseli, in še najbolj čudna ideja bo nekoč dobila poslušalca in bo realizirana.

Nasvet prihodnjim urednikom: Kljub hitremu tempu življenja in nalogam, ki jih daje funkcija, naj uredniki – taborniki – ne pozabijo nase, na čas namenjen sebi ter razvijanju in ustvarjanju tistega, kar imajo radi.

MAŠA PUŠNIK

Rod: RKJ Sežana

Obdobje urednikovanja: 2020–nadaljnega

Kar te je spodbudilo k prevzemu funkcije urednika: Velikokrat se res ustrašim izzivov in zdaj sem že navajena, da z vsakim novim izzivom ni začetni strah nič manjši – zato sem rekla ja.

Najljubša rubrika revije Tabor: Rumene strani!

Največji uredniški izziv: Pripravljanje na možnost, da bo revija spremenila svojo obliko iz tiskane v digitalno, kar se nazadnje ni zgodilo.

Najbolj nora taborniška ideja: Da bi ustanovili taborniški bend, ki bi si celo poletje rezerviral za "turneje" in hodil po taborjenjih in tečajih delat žurke!

Kar te pri tabornikih najbolj osrečuje: Da je taborništvu en tak ogromen poligon preizkušenj in učenja, kjer imaš vedno podporo in si opolnomočen, da se razvijaš v to, kar si sam želiš postati.

Nasvet prihodnjim urednikom: Revija naj se spreminja s potrebami in željami organizacije, uredniške ekipe in glavnega urednika/urednice.

Naj vam še jaz nekaj povem ...

Avtor: Andrej Tavčar – Popaj

Revija Tabor je namenjena predvsem izobraževanju in informiranju naših mladih članov, zato najbrž ni najboljše mesto za objavljanje enostranskih pogledov na temo zgodovine in usmeritev ZTS – zlasti če jih piše posameznik, ki je imel zaradi strankarsko-politične zlorabe taborništva nedavno opravlja s častnim razsodiščem ZTS.

Prispevek je podpisal "Sivi volk". Ker sem pred skoraj petdesetimi leti podal taborniško zaobljubo pred legendo slovenskega skavtstva in taborništva Pavlom Kunaverjem – Sivim volkom in sem odtlej ponosen član rodu, ki nosi njegovo ime in po najboljših močeh sledi njegovim vrednotam, naj opozorim, da pisec pač uporablja isto ime, vendar zagovarja zelo drugačna stališča od originalnega Sivega volka.

Kot eden tistih, ki smo bili pred tridesetimi leti v središču prizadevanj za prenovo in razvoj slovenskega taborništva in sem dodobra spoznal tudi skavtsko "visoko politiko", želim popraviti oziroma dopolniti nekatere netočne trditve:

"Zaradi močne komunistične indoktrinacije smo bili 45 let izključeni iz WOSM." Jugoslovanska (!) predvojna skavtska organizacija iz WOSM ni bila izključena zaradi ideoloških razlogov, ampak je bila konec petdesetih let izbrisana zaradi neplačevanja članarine.

"Taborništvo so leta 1951 ustanovili predvojni skavti." ZTS so skupaj ustanovili predvojni skavti in gozdozniki ter združili najboljše prakse obeh predvojnih organizacij.

"Prepoved skavtstva po letu 1945." Doslej še ni bil identificiran dokument, kdo/kje/kdaj naj bi v FLRJ ali SFRJ prepovedal skavtstvo, niti niso znani poskusi kršitve te domnevne prepovedi oziroma sankcije zanje.

"Predvojni skavti so se morali popolnoma odpovedati svojim skavtskim vrednotam, načelom, zakonom ..." Pavel Kunaver – Sivi volk se zagotovo ni odrekel svojim vrednotam in načelom, saj jih je zagnano predajal številnim sledilcem, ki smo mu za to še danes hvaležni!

"Poimenovanje "tabornik" – prevzeli so gozdozniško ime." Naziv "tabornik" je Henrik Pajer prvič uporabil

leta 1924 v Narodnem vestniku kot skupno poimenovanje za takratne skavte in gozdoznike.

"Smo edini član WOSM, ki v zastavi nima skavtske lilije." ZTS ni edina, ampak ena od maloštevilnih organizacij, ki je bila v WOSM sprejeta s svojim že uveljavljenim znakom – a šele potem, ko smo z WOSM temeljito predebatirali njegov simbolni in domoljubni pomen.

Pa še o "močni komunistični indoktrinaciji" – kot jo vidim tabornik, ponosen na to, da nisem nikdar pripadal nobeni politični stranki in sem smel vedno razmišljati s svojo glavo. ZTS je bila v prvih desetletjih obstoja dokaj ohlapno organizirana. Morda je šlo za naključje ali pa za pametno strateško potezo ustanoviteljev, ki so v posameznih odredih lahko nadaljevali aktivnosti v skladu s svojimi vrednotami in načeli. Politika je imela – bolj ali manj formalen in nepomemben – vpliv zgolj na državnem nivoju, kar pa na delo posameznih odredov ni pomembno vplivalo. Na podlagi svojih osebnih izkušenj in pričevanj svojih starejših sotabornikov lahko mirne vesti zagotovim, da smo v nekaterih rodovih delovali brez zaznavnega vpliva politike, sicer zato v materialno skromnih razmerah, a z velikim navdušenjem nad občečloveškimi in taborniškimi vrednotami. Kasneje, med svojim delovanjem na državnem nivoju, sem spoznal, da ni bilo povsod tako. Ponekod so bila vodstva odredov precej "zlizana" z lokalno politiko in bila zato tudi nagrajena z dobrimi materialnimi pogoji za svoje delo – vključno z možnostjo graditve tabornih centrov in mednarodnih izmenjav. Vsako posploševanje je nesmiselno – pa tudi neetično, če posplošujejo tisti, ki so imeli od "indoktrinacije" največ koristi.

Kljub napakam, ki se nam v organizaciji občasno zgodijo, ostajam ponosen tabornik, član edine organizacije v Sloveniji, ki je polnopravna članica svetovnega skavtskega gibanja WOSM. Kot nas je učil (pravil!) Sivi volk, je svoje vrednote potrebno domisliti, dosledno živeti in razširjati z zgledom. Vsebina bi morala biti precej pomembnejša od zunanjih znakov pripadnosti.

Foto: Matej Anko

Odgovore na svoja vprašanja imamo v sebi

Z Vitom Povšetom se je pogovarjal Mark Baltič.

Pomlad je minila, kot bi mignil! Toplejši dnevi so pred nami in z njimi tudi misel na poletje. Pogosto, ko sanjarimo o poletju, imamo v glavi ogromno idej, kaj vse bi radi počeli, kaj novega bi preizkusili, kam bi radi šli na izlet. V tem viharju možnosti se nam pogosto zgodi, da se na koncu za nič ne odločimo ... Rešitev problema se lahko skriva v tem, da si zadamo manjši nabor ciljev (npr. enega na vsaki postaji programa PP – kar zneso 5). Kako se odločiti, katere stvari so nam pomembne, si lahko razjasnimo s pomočjo coachinga.

Moj tokratni sogovornik, ki je na lastni koži sprobil zanimive izzive na Programu PP, je Vito Povše iz rodu Srnjak Logatec. Vito je pri tabornikih že od drugega razreda in se je ob prestopu v PP leta odločil za zanimiv izziv – poiskal si je coacha PP. Kmalu po začetku Programa PP je postal pomočnik vodnika, zdaj pa ima svoj vod.

Kako bi ostalim tabornikom razložil "Kako je biti PP?"

Kull! Največ se začne dogajati, ko postaneš PP. Dobiš veliko dobrih izkušenj in začneš aktivneje spoznavati tabornike izven svojega rodu in tudi iz tujine. Poleg tega predvsem uživaš. Biti PP je velika odgovornost, vendar se vse poplača, ko vidiš nasmejanе otroke in uspele zadane projekte.

Med svojim PP udejstvovanjem si se odločil tudi za coaching. Kako je bilo na začetku? Kako si si izbral svojega coacha PP? Kaj se ti je pred prvimi srečanji motalo po glavi?

Lahko bi rekli, da sem bil poskusni zajček, saj v rodu noben ni vedel, kako točno to deluje in so želeli nekoga, da bi to izkušnjo doživel. Tako sva skupaj z vodnikom brala opise coachov na spletni strani. Med vsemi coachi mi je bil Grega še najbolj všeč, poleg tega mi ga je priporočil tudi vodnik. Pred prvim srečanjem si nisem predstavljal, kako to deluje, niti nisem vedel, kaj pričakovati tako od coacha kot od sebe. Vendar sem se z malo treme podal v nov izziv.

Pri coachingu si vztrajal kar dolgo časa. Kako pogosto si imel coaching srečanja? Kako so se srečanja spreminjala s časom?

Foto: Pia Sivec

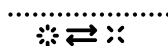
V procesu coachinga sem bil približno 2 leti, za srečanja sva se dogovarjala sproti, načeloma enkrat na mesec. Če pa sem za izbrani izziv potreboval več časa, sva se dobila, ko je bil izziv opravljen. Srečanja so bila vedno bolj sproščena in sem v njih užival. Razlikovala so se glede na to, ali sva želela oblikovati cilj/izziv ali pa sva ga vrednotila. Včasih pa sva srečanje izkoristila tudi samo za druženje. Ko sem opravil zastavljen izziv oziroma cilj, sva naslednja srečanja posvetila vrednotenju in nadaljnem razvijanju zastavljenega izziva. Bom navedel primer. Kot pomočniku vodnika mi je bil velik izziv sestaviti svoj prvi sestanek za vod in ga izvesti. Na srečanju sem coachu najprej predstavil svoje strahove ob prvem samostojnem sestanku. Skupaj sva predebatirala strahove, jih razčlenila in prišla do zaključka, da ne bi smel imeti večjih težav, če se dovolj pripravim. Vodil me je skozi proces izbire programa in priprave sestanka. Na naslednjem najinem srečanju sva se pogovarjala o izvedenem sestanku. Pogovarjala sva se o težavah in pozitivnih stvareh, ki so se pojavile tako pri pripravi kot pri izvedbi sestanka. Pri težavah sva ugotavljala vzroke zanje in si zadala, kako bi stvar izboljšal za naslednjič. Na koncu je izveden sestanek izpadel bolje, kot sem pričakoval.

Kaj ti je bilo pri coachingu najbolj všeč? Kaj pa ti je bilo najbolj zanimivo?

Najbolj mi je bil všeč coachov odnos in pristop do samega dela in do mene. Najbolj mi je bilo zanimivo spoznanje, da imamo veliko odgovorov na svoje težave in vprašanja že v samih sebi, vendar ne znamo priti do njih ali pa smo preleni. Z vprašanji, ki ti jih zastavi coach, spodbudi tvoje lastno razmišljanje, da odgovore oz. poti do njih najdeš sam.

Najbolj mi je bilo zanimivo spoznanje, da imamo veliko odgovorov na svoje težave in vprašanja že v samih sebi, vendar ne znamo priti do njih ali pa smo preleni.

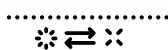

Odpravil si se tudi po progi izzivov Programa za popotnike in popotnice. Kakšen izziv si si zadal na postaji Prostovoljstvo? Kako ti je coach pri tem pomagal?

Takrat sem se odločal o svoji vlogi v rodu in najbolj sem razmišljal o vodništvu. Moj cilj je bil imeti svoj lasten vod, ki bi ga pripeljal do PP-jev. Bil sem v dvomih, ali sem sploh pripravljen na vlogo vodnika, kako sploh zgleda, da si vodnik, in na splošno nisem vedel, ali sploh želim biti vodnik. Tako me je coach z vprašanji spodbujal, da sem sam pri sebi prišel do odgovorov. Po koncu coaching srečanja mi je povedal tudi svoje izkušnje in sem tako lažje dobil občutek, kako je biti vodnik.

Po neuspehlih poskusih sva se na naslednjem srečanju pogovarjala o razlogih za neuspeh in predvsem o načinu, kako bi bilo stvar mogoče izboljšati.

Zanimiv mi je bil tudi cilj na postaji Pridobivanje znanja. Kako se je razvijala ideja tukaj? Kakšen je bil rezultat?

Eden od zadanih ciljev je bil zakuriti ogenj z lokom (bowdrill), kar je zgledalo lažje na YouTube posnetkih kot v realnosti. Na srečanju sem izrazil željo po kurjenju ognja z lokom. Pogovarjala sva se o mojih dosedanjih izkušnjah na tem področju, o pripomočkih, ki jih potrebujem, in o možnih problemih, ki se lahko pojavijo. Predlagal mi je, naj si ogledam različne posnetke na YouTube in naj se posvetujem z nekom, ki to že zna. Po prvem srečanju, ko sem mislil, da imam dovolj znanja, sem to tudi poskusil (večkrat), vendar mi na žalost ni uspelo. Po neuspehlih poskusih sva se na naslednjem srečanju pogovarjala o razlogih za neuspeh in predvsem o načinu, kako bi bilo stvar mogoče izboljšati. Med izvajanjem tega izziva mi je motivacija malo padla, nato pa me je coach spodbudil in mi dal nov zagon s tem, da se je tudi sam pozanimal o temi in mi predlagal nove ter uporabnejše načine. Videl sem, da je tudi on zagret za to, da mi uspe. Ta izziv sem opravljal več mesecev, med tem pa sem imel tudi druge manjše izzive. Tako sva na srečanjih govorila o več ciljih hkrati, ne samo o enem. Po veliko poskusih mi je končno uspelo in

sem dosegel zadan cilj, kar mi je dalo motivacijo za nadaljnje izzive.

S coachingom si se želel tudi soočiti s tremo pred javnim nastopanjem. Glede na to, da si se odločil za ta intervju, se mi zdi, da si tudi tukaj napredoval. Kako si si zadal korake za soočanje s tremo?

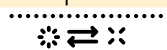
Kot veliko drugih ljudi imam tudi jaz tremo pred javnim nastopanjem. Imel sem željo, da bi to tremo čim bolj zmanjšal. To sem omenil coachu, ki mi je predlagal nastopanje kot izziv v mojem coachingu PP. Eden od podciljev je bil, da bi napisal članek za revijo Tabor o taborniški tematiki, ki me je takrat zanimala. Tudi vodovi sestanki predstavljajo neke vrste javnega nastopanja, s čimer nisem imel večjih težav, zato sva to vzela kot podlago za nadaljnjo rast na tem področju. Naslednji korak pri doseganju mojega cilja je bil biti vodja ene rodove akcije. Cilj je bil tudi izboljšati nastope v šoli pred razredom z dobro pripravo doma in vadbo v udobnem okolju. To so bili 4 cilji, ki sva jim sledila. Kot primer: imel sem govorni nastop, za katerega sem se dobro pripravil po prej zadanih korakih. Nato sem to izvedel v šoli. Na naslednjem srečanju sva vrednotila mojo pripravo, moje počutje pred, med in po nastopu. Pri tem sva prišla še do dodatnih rešitev za moj problem. Svoje treme se sicer nisem popolnoma znebil, vendar mi je to pomagalo, da sem jo zmanjšal.

Kakšno sporočilo želiš poslati PP-jem o Programu PP in coachingu?

Lahko se lotiš stvari, ki si jih vedno želel početi, pri tem pa imaš stalno spodbudo in oporo coacha. Tudi če ti kaj ne uspe, kot si si zamislil, ne bo nič narobe, dobil boš le nove izkušnje in coachevo spodbudo ter pomoč. Če še ne veš točno, kakšno vlogo bi imel kot PP ali imaš zadane cilje, vendar ne najdeš prave poti do njih, je program PP prava stvar zate.

Če še ne veš točno, kakšno vlogo bi imel kot PP ali če imaš zadane cilje, vendar ne najdeš prave poti do njih, je program PP prava stvar zate.

TABURI: vikend za prostovoljce!

Ekipa organizatorjev TABURI

Živjo! Ustavi se za minutko. Predstavili bi ti radi nekaj zanimivega, česar res ne smeš zamuditi. Pred nadaljnjim branjem se usedi v svoj udobni kotiček, nalij si skodelico čaja in uživaj!

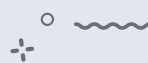
Naša zgodba se začne več kot 100 let nazaj, ko se je na našem prelepem ozemlju začela razvijati prva oblika taborništva. Takrat se je v majhni vasici pri Ljubljani rodil/a _____ (vstavi ime, ki ti najbolj ustreza) z manjšo govorno napako. Ta ga/jo je v življenju ovirala pri mnogih stvareh, najbolj pa se je njen vpliv poznal pri sklepanju prijateljstev. Ko je že povsem obupal/a nad misljo iskanja najboljšega prijatelja, je nek poletni večer njegova/njena mati omenila, da se v vasi zbira mladina, ki se skupaj uči preživetja v naravi. Velikokrat se sliši tudi njihovo petje. Dodala je, da za vratom nosijo nekakšne barvne rute, česar _____ (izbrano ime) ni povsem razumel/a.

Slišati je bilo zanimivo, zato se je naslednji dan odpravil/a na zbirno mesto, kjer ga/jo je skupina neznanih ljudi hitro sprejela. _____ (izbrano ime) je tako dobil/a najboljše prijatelje, ja prav si prebral, več najboljših prijateljev, ki so ga/jo sprejeli brez vseh predsodkov. Skupaj so se učili, raziskovali naravo, iskali nove poti do sosednje vasi in vse ugotovitve zapisovali v majhne knjižice. S časom so ugotovili, da niso edina skupina in da jih skupaj štejejo že za celo vas. Želeli so si, da bi za njih vedelo več ljudi. Tako bi se lahko pridružili svetovnemu gibanju in skupaj spreminjali svet na boljše.

Tako se je vse začelo, in če gledamo kam smo prišli, je vse naprej teklo kot po maslu. Iz generacije v generacijo so se razvijali veliki in majhni rodovi, rojevali so se novi nadobudni taborniki. Ti so s svojim trudom organizacijo pripeljali do oblike, ki jo poznamo danes. Jeeey! Srečen konec, srečen tabornik!

To je že res, mi pa vseeno nismo še pri koncu. _____ (izbrano ime) je tabornik/ca tvoje domišljije, ki si jo ustvaril z našo pomočjo, skupaj smo napisali zgodbo.

Tega si želimo tudi pri ustvarjanju dogodka TABURI, ki je namenjen vsem nam, prostovoljcem (PP in starejši), ki skupaj že več kot 70 let ustvarjamo boljši svet.

Vikend za prostovoljce bo na vrsti drugi vikend septembra 10.–12. 9. 2021, lokacija in način izvedbe pa sta še vedno pod vprašajem vztrajne nadleže, korone.

Ker si želimo, da bi bil to TVOJ nepozabni dogodek, smo ga zasnovali na način, da boš del programa s svojo ekipo ustvarjal sam. Zato se čim prej prijavi in pridruži nepozabni zgodbi. Prijavnico najdeš na Facebook strani, Instagramu in na spletni strani taburniki.si/taburi.

O tabornikih, reviji Tabor in drugih stvareh

Besedilo: Igor Bizjak – Bizi, urednica zgodbe: Nina Kapelj Lukman, urednik prispevka: Rok Šarić

Taborniki v 70. letu obstoja ZTS zbiramo taborniške zgodbe – tokrat v Taboru objavljamo zgodbo, ki jo je napisal dolgoletni soustvarjalec revije, Bizi.

Moja taborniška pot se je začela v Rodu dobre volje ob koncu osnovne šole, peljala pa me je od vodnika do načelnika Rodu Dveh rek in kasneje tudi načelnika ZTS za odnose z javnostmi. Ker sem bil že po naravi bolj "likovno" navdahnjen, vsaj tako so mi vedno pravili, sem že zgodaj na svoji taborniški poti skrbel za razne taborniške oglasne deske in rodove kronike.

Z revijo Tabor sem se srečal prvič v osemdesetih. K sodelovanju me je povabil Frane, ki sem ga spoznal na propagandnem tečaju za rodove propagandiste v gozdni šoli. V začetku sem bil pri reviji zadolžen za razne ilustracije in mašila med stolpci. Eno leto sem celo risal strip o skavtu Petru, po predlogi Frana Milčinskega.

Revijo se je takrat delala še zelo "na roke". Prispevki so bili pripravljani na pisalni stroj ali pa napisani ročno. To so potem pri časopisni hiši Delo pretipkali

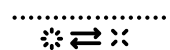
na fotostavni stroj, v širini stolpcev "ogledala" strani v reviji. Takratni tehnični urednik je nato vsako stran posebej postavil tako, da je na "ogledalo" postavil stolpce iz fotostavnega stroja in vmes prilepil fotografije, ilustracije in mašila.

Ko sem v devetdesetih tehnično urejanje Tabora ali "postavljanje", kakor danes temu rečemo, prevzel jaz, smo prešli na računalniško postavljanje. To je privedlo do bolj oblikovno razgibane revije, ker so programi omogočali več možnosti vstavljanja slik, ilustracij, imeli smo večji nabor pisav in lažje je bilo urejanje strani, kvaliteta tiska pa je bila slabša. Revijo smo natisnili na paus papir in takega nesli na osvetljevalni stroj, kjer so potem osvetlili tiskarske plošče za tiskarski stroj.

S pausom so bile vedno težave. Najprej črke niso bile dovolj ostre, potem smo strani natisnili zrcalno, tako da debelina pausa ni vplivala na ostrino črk, in posprejali s posebnim sprejem, ki je črke malo zmeščal. In ker je šel razvoj na tem področju zelo hitro, smo kmalu namesto tiskanja na folije v laserskih tiskalnikih, revijo nosili na osvetljevalne stroje, ki so imeli veliko večjo ločljivost in tam je revija spet pridobila na kvaliteti tiska.

Ko sedaj pomislim nazaj, kako sem postavljaj revijo v časih, ko računalniki še niso bili tako močni in programi ne tako uporabni, je še sreča, da je revija sploh izšla vsak mesec.

Revija Tabor je šla v teh letih skozi veliko različnih oblikovanj, spreminjal se je logo revije, načini tiska od enobarvnega do dvo barvnega, do nekaj barvnih strani in nekaj dvo barvnih ter na koncu do barvnih strani cele revije. Vse skupaj je bilo velikokrat odvisno od denarja, ki je bil na voljo za pripravo prispevkov, oblikovanje in tisk revije. V tistih časih je bilo potrebno Tabor posebej naročiti. Spomnim se, da smo eno leto v akciji "pridobi čim več naročnikov" celo podarili gorsko kolo.

V vseh teh letih, odkar sodelujem pri oblikovanju in izdelavi revije, smo zamenjali veliko urednikov, oblikovalcev revije, piscev člankov, ilustratorjev in vsi so se pri tem veliko naučili.

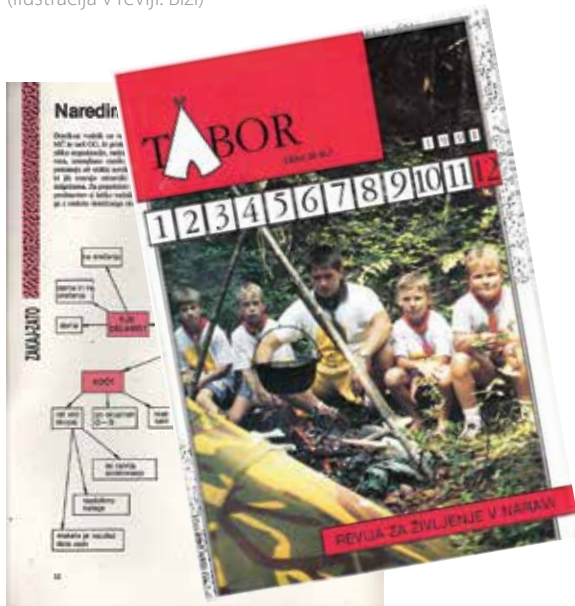
Poleg sodelovanja pri Taboru sem oblikoval in postavil tudi veliko število taborniških priročnikov, prispeval sem tudi ilustracije, v času, ko sem bil načelnik ZTS za odnose z javnostjo, pa tudi prvo celostno grafično podobo ZTS po vstopu v WOSM. Ker pa sem bil tudi malo informatika, sem za zvezo izdelal tudi prve računalniške aplikacije za vodenje naročnikov na revijo Tabor, vodenje članstva ZTS in spremljanje plačevanja članarine ter program za vodenje rodovih, področnih in republiških mnogobojev. V letu 1996 pa tudi prvo spletno stran Zveze tabornikov Slovenije.

Ko sedaj pomislim nazaj, kako sem postavljala revijo v časih, ko računalniki še niso bili tako močni in programi ne tako uporabni, je še sreča, da je revija sploh izšla vsak mesec. Revija se je "finitiirala" vedno zadnji trenutek. Urednik je dobil natisnjen izvod revije in je popravke zapisal kar na natisnjen izvod. Največkrat se je zataknilo tik pred koncem, ko je bilo potrebno natisniti revijo na paus papir. Odletel je program za postavljanje in seveda ravno tistih nekaj zadnjih popravkov nisem shranil. Takrat se je delalo v programu PageMaker, ki ni znal samodejno sproti shranjevati, zato sem "tolkel" nočno, včasih tudi do treh zjutraj, da sem še enkrat vnesel vse popravke, da je šla revija še pravočasno v tiskarno.

Računalniki in programi so postali v nadaljnjih letih hudo pametni in samostojni, pa kljub temu se kdaj zgodi, da gre še kaj narobe. Ampak z dobro ekipo je vse mogoče.

Naslovnica in notranja stran revije Tabor iz leta 1987 (Ilustracija v reviji: Bizi)

Naslovnica in notranja stran revije Tabor iz leta 1991 (iz črnobelev v dvobarvno notranjost)

Vse tabornice in tabornike uredniki taborniških zgodb vabimo, da prispevate svoje spomine in dogodivščine.

Naslovnica in notranja stran revije Tabor iz leta 1993 (večbarvni tisk revije, osnova je priprava na paus papir)

Naslovnica in notranja stran revije Tabor iz leta 2003 (večbarvni tisk revije, osnova je priprava na film)

IN MEMORIAM: JERICA LOVREC – ŠOJA (1952 – 2021)

Besedilo: Ivan Kanič – Maka

Jerico Lovrec spoznal kot tabornico voda Bega laboda v rodu XI. SNOUB na mariborski srednji medicinski šoli. Družabnega, živahnega in neskončno zgovornega deklča se je kmalu prijel taborniško ime Šoja, ki jo je spremljalo vse življenje in marsikdo jo še danes pozna le s tem imenom. Prijazna, spretna in vedno pripravljena pomagati se je vsakič znašla tam, kjer se je kaj dogajalo. Vzdržljiva in po potrebi tudi neskončno trmasta se je enakovredno kosala s fanti in marsikdaj sodelovala tudi v kaki fantovski potegavščini. Z nami je bila skoraj na vseh taborih in pohodih, tudi tistih dolgih po drugih republikah takratne domovine, kot medicinka je bila najpogostejše naša zanesljiva "dohtarca". Službovala je kot medicinska sestra, ljubiteljskemu športu pa se ni nikoli odpovedala, bila je s planinci in kolesarji, radovednost in močna volja sta jo dvakrat vodila tudi po Caminu.

Te dni se je srce naše drage prijateljice Šoja ustavilo. Kljub neizmerni volji, optimizmu, borbenosti in volji do življenja ni zmogla premagati bolezni. Odšla je tiho in mirno. Kot bi vedela, da ostaja za vedno v naših srcih. Vesela, glasna in nasmejana. Naša čudovita prijateljica Šoja.

To je moj čas

Besedilo: Tina Mervic, ilustracije: Alja Ločičnik

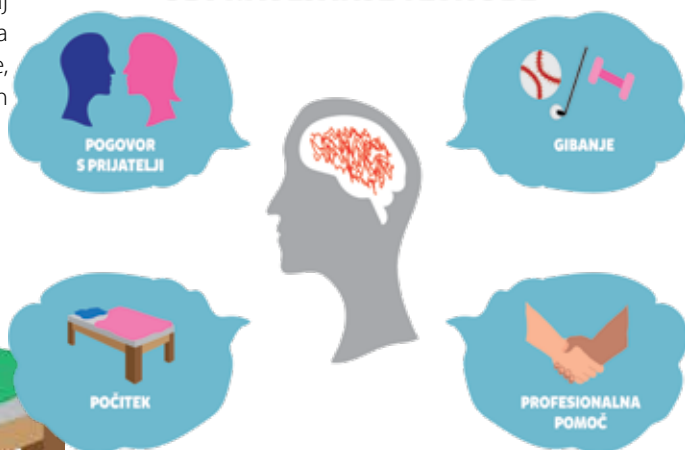
Ko je življenje teklo v ustaljenih tirnicah, smo si večkrat zamislili scenarije, kako fino bi bilo, če bi lahko sami upravljali z vsem svojim časom – da bi si lahko organizirali dan tako, kot bi si želeli, in da bi kakšno obveznost opravili na daljavo, da bi se izognili vožnji in tako prihranili čas.

Trenutna situacija, ki je nastala zaradi epidemije covid-19, nam je omogočila, da smo te scenarije dejansko doživeli. Sami pri sebi lahko ocenimo, v kolikšni meri nam tovrstna situacija ustreza, in sami lahko analiziramo, kaj so prednosti in kaj slabosti nastale situacije. Morda je prednost, da smo lahko na predavanju prisotni kar iz postelje, morda je slabost, da smo ves dan v pižami in izgubimo občutek za dneve v tednu.

Ijubimi aktivnostmi, se lahko obrnemo po dodatno podporo k strokovnjakom.

ODPRAVLJANJE TESNOBE

Prav tako se nekateri bolje znajdemo pri opravljanju vseh obveznosti od doma, drugi pa se počutimo negativno oziroma pri tem potrebujemo več podpore. Občasna tesnoba oziroma anksioznost je pogosto čustvo. Gre za neprijetno čustvo, ki povzroča občutek notranje utesnenosti. Občutek tesnobe je še najbližje občutku treme, ki je sicer vezan na nek konkretni dogodek, pri tesnobi pa čutimo "nedoločen strah", kateremu posameznik ne zna pripisati jasnega vzroka. Če se tesnoba pojavlja le občasno in jo uspešno upravljamo npr. z gibanjem, počitkom, pogovorom s prijatelji ali družino, je to povsem pričakovan odziv v trenutnih spremenjenih časih. Če pa se občutek pojavlja pogosto in ga ne uspemo preseči s sebi

Še prej pa lahko občutek utesnenosti poskušamo zmanjšati z nasveti za bolj učinkovito upravljanje s svojim časom. V teh časih lahko o učinkoviti organizaciji časa, dela in ohranjanja dobrega počutja kar veliko preberemo, nikoli pa ne škodi, če znanje malo obnovimo – in ga posledično lažje spravimo v prakso.

Na srečo je upravljanje s časom večšina, kar pomeni, da se jo lahko vsi priučimo in za katero poznamo raznolike tehnike, ki so enostavne za uporabo.

4 KORAKI DO BOLJŠEGA URNIKA

Možnost prilagajanja svojih obveznosti nam omogoča svobodo pri organizaciji svojega časa, kar prinaša občutek zadovoljstva, saj imamo občutek, da imamo možnost, da lahko sami nadziramo svoj čas. Vseeno pa moramo poskrbeti za določeno rutino oziroma dnevni, tedenski ali mesečni načrt, ki nam bo pomagal pri načrtovanju obveznosti. Učinkovito upravljanje s časom nam omogoči manj stresa v življenju in posledično izboljša počutje.

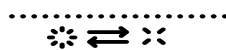

PRVI KORAK: OBVEZNOSTI RAZDELIMO NA NALOGE IN OPRAVKI

Opavki so aktivnosti, ki so vezane točno na določen datum ali uro, npr. vodovo srečanje, predavanje, sestanek. To so aktivnosti, ki jih zapišemo v koledar in nam predstavljajo ogrodje, okrog katerega gradimo druge aktivnosti. Naloge so tudi vse tiste aktivnosti, ki si jih želimo opraviti, ampak nimajo še točno določenega termina. Pri nalogah je najbolje, da si sami postavimo rok oddaje ali priprave, saj nas roki motivirajo.

"There may be more beautiful times, but this one is ours." Tako kot pravi Sartre, morda obstajajo boljši časi, ampak trenutni čas je naš čas. Samo mi smo tisti, ki ga lahko izkoristimo in naredimo posebnega.

DRUGI KORAK: OBVEZNOSTI UREDIMO

Naloge in opravke lahko kategoriziramo na različne načine – glede na pomembnost, vsebino, podobnost. Če jih organiziramo glede na podobnost, se lahko lotimo celotnega sklopa aktivnosti in tako k njim pristopimo bolj sistematično in učinkovito. Poleg tega je priporočljivo, da se najtežje naloge lotimo najprej. Tako bomo že takoj zjutraj opravili najtežjo nalogo, kar nam bo dalo dodaten zagon za opravljanje naslednjih nalog. Za organizacijo svojih obveznosti lahko uporabimo tudi Eisenhowerjevo matrico, v kateri obveznosti razdelimo glede na to, kako pomembne so in kako hitro jih je potrebno opraviti. Matrica nam pomaga pri oblikovanju zaporedja nalog in opravkov (od najnujnejših in najpomembnejših do manj pomembnih in celo nepomembnih). Pomaga nam tudi pri uvidu, kaj lahko delegiramo drugim oziroma spoznanju, kaj niti ni pomembno oziroma kaj se lahko izpusti oziroma prenese v bližnjo prihodnost. Pri načrtovanju obveznosti tudi upoštevaj svoj notranji ritem, npr. ali si bolj nočna ptica in se lažje učiš zvečer ali zgodaj vstajaš in lahko obveznosti učinkovito opraviš že zgodaj zjutraj.

START!

TRETJI KORAK: OBVEZNOSTI ZAČNEMO IZVAJATI

Ko imamo enkrat obveznosti zapisane, kategorizirane in prioritizirane, jih lahko začnemo izvajati. Pri tem je smiselno, da se osredotočimo le na eno stvar, saj jo bomo tako hitreje zaključili in imeli večji občutek produktivnosti. Če si naložimo več obveznosti naenkrat (angl. *multitasking*) bomo ves čas nekaj počeli, ni pa nujno, da bomo vse tudi zaključili. Med izvajanjem obveznosti tudi odstranimo vse potencialne motilce pozornosti (npr. telefon, odprti zavihki na računalniku ...). Prav tako lahko poskusimo prelistati svoje možgane tako, da se prepričamo, da začnemo izvajati določeno aktivnosti za 10 minut – obstaja namreč velika verjetnost, da ko z določeno aktivnostjo enkrat začnemo, bomo nadaljevali čez določenih 10 minut. Tehnika povezana s časom je tudi Pomodoro tehnika, ki nam omogoča, da se osredotočimo le na eno stvar. Tehnika od nas zahteva, da posvetimo 25 minut maksimalne koncentracije izvedbi ene same naloge, brez motenj. Po 25 minutah si privoščimo 5 minut odmora in se spet vrnemo k nalogi. Za krajši interval lažje ohranimo osredotočenost, odmor pa tudi lahko izkoristimo za kozarec vode, sprehod po stanovanju ali WC. Za spremljanje izvajanja obveznosti se lahko poslužimo tudi zapisovanja obveznosti, npr. v Excelovo tabelo. Vanjo zapišemo, kdaj smo začeli z aktivnostjo in kdaj smo z njo končali. Tako imamo jasen pregled nad tem, kam smo vložili svoj čas, kaj smo opravili produktivno, kaj pa lahko v prihodnje izboljšamo.

Z MALO DOMIŠLJIJE SE LAHKO TUDI DOMAČE OKOLJE SPREMENI V MARIKAJ

Naši domovi so v zadnjem letu postali tako učilnica, telovadnica, bar kot gledališče. Aktivnosti, ki smo jih včasih počeli na tisoče različnih lokacijah, se zdaj pretežno dogajajo v naših domovih. Ker imamo lahko zaradi tega občutek utujenosti, si lahko pomagamo tako, da različne aktivnosti izvajamo v različnih koncih stanovanja. Za določene aktivnosti lahko tudi premaknemo pohištvo, spremenimo osvetlitev, se premaknemo izza računalniškega ekrana na TV ali projektor, se preoblečemo in uredimo. Če imamo dovolj prostora, lahko za posamezne aktivnosti (npr. študij) določimo poseben prostor, ki ga uredimo v skladu z aktivnostjo. V kolikor živimo z družino ali drugimi sostanovalci, je pomembno tudi to, da jasno postavimo pravila komunikacije in motenj v času, ko delamo. Na ta način si pri delu od doma zagotovimo večjo osredotočenost na delo.

ČETRTI KORAK: PO OBVEZNOSTIH SE NAGRADIMO

Ne pozabimo se tudi veseliti, ko so posamezne obveznosti opravljene. Nagradimo se lahko s počitkom, ogledom oddaje, sprehodom, hrano, pogovorom s prijateljem. Izberemo kakršnokoli aktivnost, ki ni ne naloga in ne opravke.

PREBERI VEČ

Do več znanja lahko dostopaš prek spodnjih povezav:

<https://kompetenca.si/>

<http://bit.do/anksioznost>

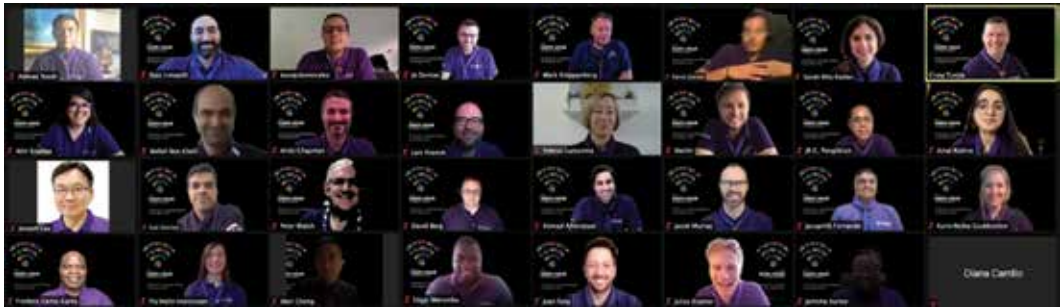
<https://www.mindtools.com/>

Poročilo seje svetovnega skavtskega komiteja

Besedilo: Primož Pungartnik

Zadnji vikend v marcu je potekala seja Svetovnega skavtskega komiteja, ki se zbere dvakrat letno. Ta seja je bila zadnja v mandatu, saj bodo na Svetovni skavtski konferenci poleti izvolili nove člane komiteja. Glavna tema seje je bila vpliv Covid-19 na mlade in celotno skavtsko gibanje.

Člani komiteja so se soočili z delovanjem same organizacije s finančnega in programskega vidika. Zaradi težav z izgubo članstva v mnogih nacionalnih skavtskih organizacijah so pregledali finančna poročila, hkrati pa so prejeli načrt za delovanje Svetovne skavtske fundacije, katere namen je zbiranje donacij, ki se jih dodeli pomoči potrebnim organizacijam. Komite se je zaradi zahtevne situacije v pandemiji odločil prilagoditi ceno prijave in udeležbe na svetovnih skavtskih dogodkih za posameznika glede na trenutno stanje članstva – za ZTS se ta finančna kategorija ni spremenila.

MEDNARODNA DEJAVNOST

JOTA-JOTI

Komite je zadovoljen z delom, zato podpira izvajanje dogodka tudi v prihodnje.

KISC – KANDERSTEG INTERNATIONAL SCOUT CENTRE

Mednarodni skavtski center Kandersteg: s centra komiteju poročajo, da jih je pandemija in onemogočanje izvajanja vseh aktivnosti prizadela, a jim ni vzela volje do dela. Center se ne zapira in ostaja odprt, vendar v omejenem programu. Zagotavljajo namestitve v notranjih prostorih, ves program pa izvajajo prek spleta. Poleti bo omogočen obisk in spanje v njihovem tabornem prostoru. Več informacij najdete na njihovi spletni strani (kisc.ch).

Bridging the World

Relier notre Monde

JAMBOREE 2023

Svetovni skavtski Jamboree je dogodek, ki se ga lahko udeležijo taborniki, stari od 14 do 18 let. Starejši se lahko prijavijo na dogodek kot člani mednarodnega osebja ali vodniki. Zgodi se vsaka 4 leta, nazadnje pa je potekal leta 2019 v ZDA. V Južni Koreji že trdo delajo na tem, kako dogodek z velikim številom udeležencev povezati z lokalno skupnostjo. Načrt dela je že vzpostavljen in izdan je bil tudi prvi informator s strani organizatorja. Komite je potrdil strukturo cene

prijav, udeležbe in načrtovan pristop do uporabe jezikov na dogodku.

Taborniki smo že izbrali vodjo in pomočnika vodje slovenske odprave v Južno Korejo; to sta Gregor Robič – Tihi in Jure Ausec – Bajs.

MOOT 2022

MOOT je skavtski dogodek za starejše tabornike. Udeleži se ga lahko član ZTS, ki je starejši od 18 in mlajši od 26 let. Starejši od 26 se lahko prijavijo kot člani mednarodnega osebja. S strani organizatorjev je bilo sporočeno, da se načrtovanje dogodka kljub trenutnim omejitvam dobro odvija. Komite je dal gostitelju na Irskem vso podporo pri nadaljnjem delu.

Tudi slovenska odprava se že pripravlja. Prijave so odprte do 15. 9., več informacij pa najdeš na Stenčasu spletne strani.

PRIPRAVE NA 42. SVETOVNO SKAVTSKO KONFERENCO IN 14. FORUM MLADIH

Kot je bilo planirano, bosta oba dogodka potekala preko spletnih kanalov, kar omogoči udeležbo na dogodku več ljudem, ne glede na epidemiološko situacijo v njihovi državi. V oziru na različne časovne pasove udeležencev se prilagaja načrt izvedbe dogodka, tako da bo ustrezal čim več ljudem. Izvedlo se bo pripravljalne dogodke za konferenco, pri čemer je v evropski regiji že bil izveden prvi sestanek vseh načelnikov za mednarodno dejavnost. Komite se je odločil, da bosta oba dogodka brezplačna, kar olajša udeležbo tudi finančno. Zaradi tega ukrepa se bo konference in foruma lahko udeležilo več članov nacionalnih skavtskih organizacij – udeležili se ju bodo lahko tudi gledalci, ki jih zanima politika WOSM-a. Stroški dogodkov se bodo financirali iz donacije Svetovne skavtske donacije organizatorjem.

Komite je za Svetovno skavtsko konferenco pripravil tudi predloge sklepov, o katerih se bo odločalo na samem dogodku:

1 Predlog sklepa o sprejetju Triletnega načrta 2021–2024, katerega prioriteta sta podpora nacionalnim skavtskim organizacijam pri ohranitvi in pridobivanju članstva ter priprava Vizije skavtskega gibanja 2023. Komite je v predlogu pozvan, da poskrbi za implementacijo novega načrta v članicah organizacijah ter za implementacijo vizije 2023 pri izvajanju programa skavtskega gibanja. Komite je tako pozvan tudi k oblikovanju novega triletnega načrta za obdobje 2024–2027.

Za izvedbo predlaganega sklepa se pričakuje porabo sredstev v višini 4.500.000 USD, pri tem pa bo sodelovalo več kot 180 prostovoljcev in skoraj 200 svetovalcev.

2 Predlog sklepa o članarinah v WOSM-u: komite predlaga, da se zaradi trenutne situacije in težav nacionalnih skavtskih organizacij sistema članarin ne spreminja vsaj do vključno s taborniškimi letom 2023/2024. Po potrebi ima komite moč, da to obdobje podaljša do taborniškega leta 2026/2027.

Predlog sklepa omogoča članicam WOSM-a, da bodo imele stalen pričakovan strošek za članarino, kar omogoča lažje finančno planiranje za naslednja leta, pri čemer WOSM ne bo imel izpada prihodka.

3 Predlog sklepa o področju Safe From Harm (Varen sem): komite poziva, da se s sprejetjem sklepa konferenca opredeli proti zlorabi mladih in odraslih prostovoljcev, zato poziva vse nacionalne skavtske organizacije, da SFH postavijo na prvo mesto po prioritetah za razvoj.

Organizacije članice WOSM-a naj bi do 43. Svetovne skavtske konference prišle do skladnosti na tem področju, hkrati pa se poziva, da so vsi projekti znotraj organizacij načrtovani in izvedeni s politiko SFH.

Sklep nalaga vsem, da se močno opredelijo proti kakršnemu koli nasilju in zlorabi članov organizacij ter ukrepajo, če do tega pride.

Če te zanima udeležba na dogodku kot gledalec, se lahko obrneš na načelnika za mednarodno dejavnost ZTS – nacelnik.md@taborniki.si.

4 Predlog sklepa o Strategiji vključevanja mladih: komite predlaga sprejetje poročila o izvedbi Strategije v letih 2011–2020 in načrt razvoja Strategije v naslednjem triletju.

Predlog sklepa o izvedbi Svetovne skavtske konference ter Forumu mladih od leta 2024 naprej: komiteju predlog sklepa nalaga, da v nadaljnje ovrednotijo načrt izvedbe teh dveh dogodkov in zagotovijo največjo možno stopnjo vključitve in možnosti udeležbe mladih na obeh dogodkih.

6 Predlog sklepa o Svetovnem sistemu mladih svetovalcev (World Youth Advisor system): komite predlaga, da se poveča vpliv in vključenost mladih v sprejemanju odločitev na regionalni in svetovni ravni skavtskega gibanja.

7 Predlog sklepa o trajnostnem razvoju: skozi leta se je tema trajnostnega razvoja in okoljskih problemov v skavtskem gibanju povzpela na pomembno mesto v našem delovanju, zato komite predlaga, da se tematiko označi kot eno glavnih prioritet v nadaljnjem razvoju in delovanju organizacij.

Nacionalne organizacije predlog sklepa poziva k vključitvi ozaveščanja in izobrazbe o okoljskih problemih ter trajnostnem razvoju v njihov program za mlade. Hkrati pa poziva k načrtovanju in izvedbi dogodkov znotraj organizacije na okolju prijazen način.

Predlog nalaga komiteju ter Svetovnemu skavtskemu biroju, da spremljata, kakšne posledice nosi skavtsko gibanje za okolje. Da ustvarita okoljsko strategijo za WOSM, ki bo imela jasen načrt ter merljive cilje, v skladu z dosedaj že zastavljenimi cilji. Telesi naj bi tudi nudili podporo organizatorjem svetovnih dogodkov, da bi le-te izpeljali v skladu s trajnostnim razvojem.

Za konec seje so člani Svetovnega skavtskega komiteja obnovili svoje skavtske prisege, kar kaže na izredno zavezanost in odgovornost komiteja v doseganju enotnosti skavtskega gibanja.

Slovenske literarne poti

Besedilo: Nik Žnidaršič

Vreme se bo počasi ponovno otoplilo, končno bomo lahko zapustili svoje domove in s prijatelji ali svojimi člani odšli tudi na kakšen izlet. Verjetno bomo posledično manj brali, vendar lahko to dvoje v resnici združimo.

Po celotni Sloveniji so namreč raztrošene literarne poti, ki povezujejo različne kraje, pomembne za slovenske pisatelje.

V Kotljah se prične **krožna pot Prežihovega Voranca** (ponekod je poimenovana Prežihova, drugod Vorančeva pot), čigar ime je bilo v resnici Lovro Kuhar. Poznan je predvsem po svojih črticah, v katerih govori o svojem otroštvu. Najbolj znane so *Solzice*, v katerih iz globače Pekel mami prinese solzice. To globačo si lahko poleg njegove rojstne hiše, groba, raznih domačij, cerkva in spomenikov, povezanih z njim, ogledamo ravno na tej poti in še z drugega vidika spoznamo, o čem je pisal avtor. Ena od postaj je tudi njegov spominski muzej. Dolžino si lahko prilagajamo sami, hoja naj bi trajala med 3 in 5 ur.

Trinajstkilometrski **Župančičeva pot** povezuje vas Dragatuš, kjer je preživel otroštvo, in njegovo rojstno Vinico, prečka pa devet krajev. Oton Župančič je kot mlad dijak to pot pogosto prehodil tudi sam, ko je obiskoval sorodnike v Vinici. Vsako leto 11. junija, na dan, ko je umrl, poteka tudi spominski pohod. Med hojo po slikovitem kraškem svetu lahko s svojimi očmi zagledamo podobe, o katerih je pisal tako v *Mehurčkih* kot tudi v bolj zrelih delih. Na poti se lahko ustavimo v spominski sobi v Dragatušu, mlinu, žagi "venecijanki" in spominski zbirki v Vinici. Tik ob poti je tudi Krajski park Lahinja, s skrivnostnim podzemnim jezerom, kjer se je Župančič pogosto igral.

Literarne poti so odlični način za spomladanske izlete, s katerim lahko združimo naravo z branjem knjig. Večina poti ima tudi table, ki opisujejo pomen raznih točk, na katere naletimo, a moramo knjige vseeno prinesiti sami. Seznam poti lahko najdete kar na Wikipediji.

ZDAJ JE MAJ, POTEK JUNIJ, NATO JULIJ, AVGUST, IN TAKO NAPREJ

Besedilo: Zala Šmid

Tale vejica pred in zaboli, kajne? Res ne spada tja, saj nimamo vrinjenega stavka ali česa podobnega. Navadno naštevanje je. Kaj pa, če bi tisti 'in tako naprej' skrajšali v itn. ali itd.? Po mojih izkušnjah ogromno ljudi pred omenjenima okrajšavama vstavi

vejico, čeprav tja nikakor ne spada. Naslednjič, ko vas zamika pisanje kakšne take vejice, pomislite, kaj okrajšava sploh pomeni. Potem vas bo tista vejica gotovo zbodla.

#WebCamp

Besedilo: Jalnova Kosa

Sedim za računalnikom in razmišljam.

Veličastni jubilej revije Tabor in veličastnih dvanajst, šest, pet, štiri ... številke. V zadnjem času vsako leto manj, ker ni virov, bodisi človeških bodisi finančnih. Vsakič, ko se kakšen sveti gral organizacije spremeni v pozlačen pokal, z veseljem izžamemo iz njega vse, kar se da. Važno, da stebri držijo in prikažemo plus. In ker se tabornik znajde, nam tudi rešitev za primanjkljaj nikoli ne zmanjka.

Tako smo se domislili *digitalizacije*, digitalizacije revije Tabor. Če svet digitalizira čisto vse, zakaj ne bi še mi? Morda nimamo baze, a imamo lahko digitaliziran Tabor. Čeprav sodobni digitalni gurui učijo, kako mora biti vse *interdisciplinarno*, kako je digitalizacija vkomponirana v delovanje organizacije, kako nikjer, kaj šele na spletu, ni več samotnih otokov, taborniki zelo radi posežemo po nečem majhnem, če le gre izven konteksta, in to obdelujemo. Fajn je: "Zadnjič sem bral blog o sodobnih trendih v poučevanju, pogledal pet tutorialov how to JavaScript in poslušal podcast znanega psihologa, ki se ukvarja z modernimi pristopi pri vzpostavljanju *digitalnih platform* – I think I am more than ready for #webCamp!" To je ta naš vzgojni ideal – fant je res angažiran, avtonomen, zelo solidaren, odgovoren pa tudi.

Ko zdravimo posamezne simptome, ne da bi se vprašali o bolezni, takrat je skoraj vsaka rešitev dobra

rešitev. In gotovo s prepričanjem, da želimo le najboljše, pozabimo na namene, pozabimo na vrednost, pozabimo vrednote. Revija Tabor je več kot revija, je simbol vztrajnosti in trdnosti naše organizacije. Ste vedeli, da je Cicido skoraj 50 let mlajši, Cicban pa samo pet let starejši od Tabora? Ste vedeli, da je revija Tabor stara kot družba Dnevnik in starejša od Dela? Ste vedeli, da se včasih morajo časopisi ali revije preimenovati ali združiti, zato da obstanejo? Ste opazili, da tudi spletni časopisi ohranjajo tiskano obliko? Ste opazili, da imajo vsi naročnino ali jih moramo kupiti? Ste opazili, da tam ne dela samo kakšnih 15 prostovoljcev?

Seveda vemo in seveda opazimo, pa vseeno na to gledamo kot na dva ločena svetova, ki pa naj bi bila na koncu dneva enako kakovostna. Ja, revija Tabor je kakovostna revija, kjer lahko najde praktično vsak nekaj dobre vsebine zase – ki uči mlajše in starejše ter povezuje vse. Vprašanje, če bi ji to uspelo s spletno stranjo ali aplikacijo že 70 let.

Igrajmo se, preizkušajmo, tudi digitalizirajmo, ampak storimo to strpno, odprto, solidarno, demokratično, trajnostno, ustvarjalno in pošteno. Pa to ne zaradi revije, ampak ker želimo tudi taborniškimi znancem in znanamkam pustiti Tabor boljši, kot smo ga prejeli.

TINKA in BOJAN

NA SONCU V SENCI

TISA
NAPISALA
MARISALA ZALA

RUMENE STRANI

Raziskovalec: Nostradamus Tračar

SLIŠANO V UREDNIŠTVU

Kulturni smo lahko tudi na cesti.

IMENITNO

In *Zveza tabornikov Slovenije* we don't say "izumljanje tople vode", we say "učenje skozi delo" and I think that's beautiful.

STE VEDELI?

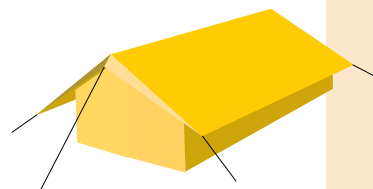
NOVI NAČELNIK ZTS IMA RESNO
SLUŽBO - ZATO PA TAK AVTO!

NOVI IZVRŠNI ODBOR
ŽRTVOVAL ŽE PRVEGA
NAČELNIKA ...

STE PRESLIŠALI!

Taborjenje bo! Nima veze, od kod si, taborjenje bo, kričijo vsi rodovi družbeni kanali.

Ob 70-letnici se spominjamo vseh, tudi:

Ne le za otroke, tudi za pitno vodo gre.

NE PREZRI!

WOSM TIKTOK, IZ ZAUPNIH VIROV SMO IZVEDELI, DA LAHKO ČEZ POLETJE PRIČAKUJEMO TUDI TABORNIŠKO PLATFORMO PO VZORU TINDERJA.

24.-26. september 2021

Ljubljana

TABORNIKI
že 70 let.

